

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 277



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

21 august 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 277/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 277/02	Cauza C-258/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – România) – Eugenia Florescu și alții/Casa Județeană de Pensii Sibiu și alții (Trimitere preliminară — Articolul 143 TFUE — Dificultăți privind balanța de plăți a unui stat membru — Asistență financiară a Uniunii Europene — Memorandumul de înțelegere încheiat între Uniunea Europeană și statul membru beneficiar — Politica socială — Principiul egalității de tratament — Legislație națională care interzice cumulul unei pensii publice cu veniturile salariale realizate în exercitarea unor activități în cadrul unei instituții publice — Diferență de tratament între persoanele a căror durată a mandatului este prevăzută de Constituție și magistrații de carieră)	2
2017/C 277/03	Cauza C-368/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de Ilves Jakelu Oy (Trimitere preliminară — Directiva 97/67/CE — Articolul 9 — Libera prestare a serviciilor — Servicii poștale — Noțiunile de serviciu universal și de cerințe esențiale — Autorizații generale și individuale — Autorizație de a furniza servicii poștale în executarea unor contracte negociate individual — Condiții impuse)	3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal, anumite informații conținute în prezenta ediție nu pot fi puse la dispoziție, astfel încât o nouă versiune autentică este publicată.

2017/C 277/04	Cauza C-436/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra/„Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras” UAB [Trimitere preliminară — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 3 alineatul (1) — Finanțare din Fondul de coeziune — Proiect de dezvoltare a unui sistem regional de gestionare a deșeurilor — Abateri — Noțiunea „program multianual” — Finalizarea programului multianual — Termen de prescripție]	4
2017/C 277/05	Cauza C-513/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Agrodetalė” UAB (Trimitere preliminară — Piața internă — Omologare CE de tip — Directiva 2003/37/CE — Domeniu de aplicare — Tractoare agricole sau forestiere — Introducerea pe piață și înmatricularea în Uniunea Europeană a vehiculelor de ocazie sau folosite importate dintr-o țară terță — Noțiunile „vehicul nou” și „introducere în circulație”)	5
2017/C 277/06	Cauza C-549/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Förvaltningsrätten i Linköping – Suedia) – E.ON Biofor Sverige AB/Statens energimyndighet [Trimitere preliminară — Promovarea energiei din surse regenerabile — Biocarburanți utilizați pentru transport — Directiva 2009/28/CE — Articolul 18 alineatul (1) — Sistem de „echilibrare a masei” destinat să se asigure că biogazul îndeplinește criteriile de durabilitate prevăzute — Validitate — Articolele 34 și 114 TFUE — Reglementare națională care impune ca echilibrarea masei să fie realizată într-un loc clar delimitat — Practică a autorității naționale competente care admite că poate fi îndeplinită această condiție în cazul în care biogazul durabil este transportat prin rețeaua națională de gaze — Somație a autorității menționate care exclude posibilitatea de a îndeplini aceeași condiție în cazul importului din alte state membre de biogaz durabil prin rețele naționale interconectate de gaze — Libera circulație a mărfurilor]	5
2017/C 277/07	Cauza C-587/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyčius, Jurgita Dockeyčienė (Trimitere preliminară — Asigurarea de răspundere civilă auto — Accident produs în 2006 între vehicule care staționează în mod obișnuit în state membre diferite — Regulamentul general al Consiliului Birourilor Naționale ale Asigurătorilor din Statele Membre — Necompetența Curții — Directiva 2009/103/CE — Inaplicabilitate ratione temporis — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE și 2000/26/CE — Inaplicabilitate ratione materiae — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Inaplicabilitate — Lipsa punerii în aplicare a dreptului Uniunii)	6
2017/C 277/08	Cauza C-591/15: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 13 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales) Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, Her Majesty’s Treasury [Trimitere preliminară — Articolul 355 alineatul (3) TFUE — Statutul Gibraltarului — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Situație pur internă — Inadmisibilitate]	7
2017/C 277/09	Cauza C-610/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Stichting Brein/Ziggo BV, XS4ALL Internet BV [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Platformă de partajare online — Partajare de fișiere protejate, fără autorizarea titularului]	8

2017/C 277/10	Cauza C-621/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – N. W, L. W, C. W/Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpmko (Trimitere preliminară — Directiva 85/374/CEE — Răspunderea pentru produsele cu defect — Articolul 4 — Laboratoare farmaceutice — Vaccin împotriva hepatitei B — Scleroză în plăci — Probe ale defectului vaccinului și ale legăturii de cauzalitate dintre defect și prejudiciul suferit — Sarcina probei — Moduri de probă — Lipsă de consens științific — Indicii grave, precise și concordante lăsate la aprecierea instanței de fond — Admisibilitate — Condiții)	8
2017/C 277/11	Cauza C-678/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Mohammad Zadeh Khorassani/Kathrin Pflanz [Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Piețele instrumentelor financiare — Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 — Noțiunea „servicii de investiții” — Anexa I secțiunea A punctul 1 — Recepția și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare — Includerea eventuală a intermediarii în vederea încheierii unui contract de gestionare de portofolii]	9
2017/C 277/12	Cauza C-685/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Online Games Handels GmbH și alții/Landespolizeidirektion Oberösterreich (Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare restrictivă a unui stat membru — Sancțiuni administrative cu caracter penal — Motive imperative de interes general — Proportionalitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Reglementare națională care prevede obligația instanței de a cerceta din oficiu elementele cu privire la care este sesizată în cadrul urmăririi contravențiilor cu caracter penal — Conformitate)	10
2017/C 277/13	Cauza C-9/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală împotriva A [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Codul comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) — Articolele 20 și 21 — Trecerea frontierelor interne — Verificări în interiorul teritoriului — Reglementare națională care autorizează controale în scopul stabilirii identității persoanelor reținute într-o regiune de 30 de kilometri de la frontiera comună cu alte state părți la Convenția de aplicare a Acordului Schengen — Posibilitate de control independent de comportamentul persoanei vizate sau de existența unor împrejurări speciale — Reglementare națională care permite unele măsuri de control al persoanelor în incinta gărilor feroviare]	10
2017/C 277/14	Cauza C-19/16 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iunie 2017 – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor fizice și juridice incluse într-o listă întocmită de Comitetul pentru sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite — Reincluderea numelor acestor persoane în lista care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 după anularea includerii inițiale — Dispariția persoanei juridice în cursul procedurii — Capacitate procesuală] . . .	11
2017/C 277/15	Cauza C-20/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg (Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Venituri obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Metodă de exonerare cu rezervă de progresivitate în statul membru de reședință — Contribuții la asigurările de pensii și la asigurările de sănătate reținute din veniturile obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Deducerea acestor contribuții — Condiție privind lipsa unei legături directe cu veniturile scutite)	12

2017/C 277/16	Cauza C-26/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (2) litera (a) — Condiții pentru scutirea unei livrări intracomunitare a unui mijloc de transport nou — Reședința cumpărătorului în statul membru de destinație — Înmatriculare provizorie în statul membru de destinație — Risc de fraudă fiscală — Buna-credință a vânzătorului — Obligație de diligență a vânzătorului]	12
2017/C 277/17	Cauza C-38/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Compass Contract Services Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Rambursarea TVA ului achitat fără să fie datorat — Drept de deducere a TVA ului — Modalități — Principiile egalității de tratament și neutralității fiscale — Principiul efectivității — Reglementare națională care introduce un termen de prescripție]	13
2017/C 277/18	Cauza C-49/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Unibet International Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala (Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Condiții de acordare a unei concesiuni pentru organizarea de jocuri de noroc online — Imposibilitate practică a operatorilor privați stabiliți în alte state membre de a obține o astfel de autorizație)	14
2017/C 277/19	Cauza C-75/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Ordinario di Verona – Italia) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare – Società Cooperativa [Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Proceduri de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) — Directiva 2008/52/CE — Directiva 2013/11/UE — Articolul 3 alineatul (2) — Opoziție formulată de consumatori în cadrul unei proceduri de ordonanță de somație de plată introduse de o instituție de credit — Dreptul de acces la sistemul judiciar — Legislație națională care prevede obligația de a recurge la o procedură de mediere — Obligația de a fi asistat de un avocat — Condiție de admisibilitate a căii de atac jurisdicționale]	15
2017/C 277/20	Cauza C-126/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Midden-Nederland – Țările de Jos) – Federatie Nederlandse Vakvereniging și alții/Smallsteps BV (Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Articolele 3-5 — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Excepții — Procedură de insolvență — „Pre-pack” — Supraviețuirea unei întreprinderi)	15
2017/C 277/21	Cauza C-249/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Saale Kareda/Stefan Benkö [Trimitere preliminară — Competența judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 7 punctul 1 — Noțiunile „materie contractuală” și „contract de prestare de servicii” — Acțiune în regres între codebitorii solidari ai unui contract de credit — Determinarea locului de executare a contractului de credit]	16
2017/C 277/22	Cauza C-279/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 iunie 2017 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană, Republica Letonia (Recurs — Acțiune în anulare — FEOGA, FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei)	17
2017/C 277/23	Cauza C-349/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – T.KUP SAS/Belgische Staat [Trimitere preliminară — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 — Procedură de reexaminare a măsurilor antidumping care urmează să expire — Importatori independenți — Eșantionare — Interesul Uniunii Europene]	17

2017/C 277/24	Cauza C-422/16: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Trier – Germania) – Verband Sozialer Wettbewerb eV/TofuTown.com GmbH [Trimitere preliminară — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 — Articolul 78 și anexa VII partea III — Decizia 2010/791/UE — Definiții, denumiri și denumiri comerciale — „Lapte” și „produse lactate” — Denumiri utilizate pentru promovarea și comercializarea unor alimente pur vegetale]	18
2017/C 277/25	Cauzele conexe C-444/16 și C-445/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 iunie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Cour d'appel de Mons – Belgia) – Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16)/État belge (Trimitere preliminară — Directiva 78/660/CEE — Conturi anuale ale anumitor forme de societăți comerciale — Principiul imaginii fidele — Principiul prudenței — Societate emitentă a unei opțiuni pe acțiuni care înregistrează în contabilitate prețul cesiunii opțiunii în cursul exercițiului contabil în care opțiunea este exercitată sau la expirarea duratei de valabilitate a acesteia)	19
2017/C 277/26	Cauza C-449/16: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Genova – Italia) – Kerly Del Rosario Martinez Silva/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova [Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 3 — Prestații familiale — Directiva 2011/98/UE — Articolul 12 — Dreptul la egalitatea de tratament — Resortisanți ai unor țări terțe care dețin un permis unic]	19
2017/C 277/27	Cauza C-662/16 P: Recurs introdus la 21 decembrie 2016 de Laboratoire de la mer împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 18 octombrie 2016 în cauza T-109/16, Laboratoire de la mer/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	20
2017/C 277/28	Cauza C-37/17 P: Recurs introdus la 24 ianuarie 2017 de Rudolf Keil împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-330/15, Rudolf Keil/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	20
2017/C 277/29	Cauza C-87/17 P: Recurs introdus la 17 februarie 2017 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 decembrie 2016 în cauza T-655/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	20
2017/C 277/30	Cauza C-177/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) la 5 aprilie 2017 – Demarchi Gino S.a.s./Ministero della Giustizia	21
2017/C 277/31	Cauza C-178/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) la 5 aprilie 2017 – Graziano Garavaldi/Ministero della Giustizia	21
2017/C 277/32	Cauza C-207/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italia) la 21 aprilie 2017 – Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	22
2017/C 277/33	Cauza C-216/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 24 aprilie 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl/ Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST) și alții	23
2017/C 277/34	Cauza C-270/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2017 – Openbaar Ministerie/Tadas Tupikas	24

2017/C 277/35	Cauza C-271/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2017 – Openbaar Ministerie/Sławomir Andrzej Zdziaszek	24
2017/C 277/36	Cauza C-272/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 mai 2017 – K.M. Zyla/Staatssecretaris van Financiën	25
2017/C 277/37	Cauza C-322/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 30 mai 2017 – Eugen Bogatu/Minister for Social Protection	26
2017/C 277/38	Cauza C-323/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 30 mai 2017 – People Over Wind, Peter Sweetman/Coillte Teoranta	26
2017/C 277/39	Cauza C-345/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 12 iunie 2017 – Sergejs Buivids	27
2017/C 277/40	Cauza C-382/17: Acțiune introdusă la 26 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză . .	27
2017/C 277/41	Cauza C-383/17: Acțiune introdusă la 26 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză . .	28
2017/C 277/42	Cauza C-415/17: Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Croația	28

Tribunalul

2017/C 277/43	Cauza T-67/14: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Viraj Profiles/Consiliul („Dumping — Importuri de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India — Stabilirea costului de producție — Costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale — Obligația de motivare — Prejudiciu — Legătura de cauzalitate — Plângere — Inițierea investigației — Eroare vădită de apreciere”)	30
2017/C 277/44	Cauza T-74/14: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Franța/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea SNCM — Ajutoare de restructurare și măsuri adoptate în cadrul unui plan de privatizare — Criteriul investitorului privat în economia de piață — Decizie prin care se declară ajutoarele ilegale și incompatibile cu piața internă — Redeschiderea procedurii oficiale de investigare — Obligația de motivare”)	30
2017/C 277/45	Cauza T-343/14: Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Cipriani/EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală CIPRIANI — Lipsa relei-credințe — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa încălcării unui drept la nume al unei persoane notorii — Articolul 53 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	31
2017/C 277/46	Cauza T-1/15: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – SNCM/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea SNCM — Ajutoare pentru restructurare și măsuri adoptate în cadrul unui plan de privatizare — Criteriul investitorului privat în economia de piață — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate ilegale și incompatibile cu piața internă — Politica socială a statelor membre — Redeschiderea procedurii oficiale de investigare — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale”)	32
2017/C 277/47	Cauza T-215/15: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Azarov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul de proprietate — Dreptul de a desfășura o activitate economică — Proporționalitate — Abuz de putere — Principiul bunei administrări — Eroare vădită de apreciere”)	32

2017/C 277/48	Cauza T-221/15: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Arbuzov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Principiul bunei administrări — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)	33
2017/C 277/49	Cauza T-234/15: Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Systema Teknolotzis/Comisia [„Al șaptelea program cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Acorduri de grant pentru proiectele PlayMancer, Mobiserv și PowerUp — Articolul 299 TFUE — Decizie care constituie titlu executoriu — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Proportionalitate — Obligația de diligență — Obligația de motivare”]	34
2017/C 277/50	Cauza T-287/15: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Tayto Group/EUIPO – MIP Metro (real) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă real — Utilizare serioasă — Formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizarea mărcii de către un terț — Articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dovada utilizării serioase — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]	34
2017/C 277/51	Cauza T-333/15: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Josel/EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland (NN) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală NN — Marca națională verbală anterioară NN — Motiv relativ de refuz — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care alterează caracterul distinctiv”]	35
2017/C 277/52	Cauza T-392/15: Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – European Dynamics Luxembourg și alții/ Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii externe pentru dezvoltarea unor sisteme de informare pentru Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate — Clasarea ofertei unui ofertant — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Ofertă anormal de mică”)	36
2017/C 277/53	Cauza T-623/15: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Lidl Stiftung/EUIPO (JEDE FLASCHE ZÄHLT!) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative JEDE FLASCHE ZÄHLT! — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	36
2017/C 277/54	Cauza T-3/16: Hotărârea Tribunalului din 5 iulie 2017 – Allstate Insurance/EUIPO (DRIVEWISE) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale DRIVEWISE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	37
2017/C 277/55	Cauza T-27/16: Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Regatul Unit/Comisia [„FEGA și Feadr — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Eroare de drept — Articolul 3 alineatul (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1433/2003 — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 — Principiul legalității — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Principiul nediscriminării — Obligația de motivare”]	37

2017/C 277/56	Cauza T-63/16: Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – E-Control/ACER [„Energie — Condiții de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică — Decizii ale autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacității de transport transfrontalier — Compatibilitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 — Avizul ACER — Noțiunea de decizie supusă unei căi de atac la ACER — Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009 — Decizia Comisiei de apel a ACER de respingere a căii de atac ca inadmisibilă — Eroare de drept — Obligația de motivare”]	38
2017/C 277/57	Cauza T-81/16: Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Pirelli Tyre/EUIPO (Pозиția a două benzi curbe pe lateralele unui pneu) [„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând două benzi curbe cu deschidere în circumferință plasate pe lateralele unui pneu — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009”]	39
2017/C 277/58	Cauza T-90/16: Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Murphy/OAPI – Nike Innovate (Brățară de ceas electronic) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă o brățară de ceas electronic — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de nulitate — Caracter individual — Impresie globală diferită — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Obligația de motivare — Articolul 62 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	39
2017/C 277/59	Cauza T-306/16: Hotărârea Tribunalului din 5 iulie 2017 – Gamet/EUIPO – „Metal-Bud II” Robert Gubala (Clanță) [„Desen sau model comunitar — Procedură de nulitate — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând o clanță — Desen sau model anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Gradul de libertate a creatorului — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Probe prezentate în susținerea opoziției după expirarea termenului stabilit — Prezentarea unor probe pentru prima dată în fața camerei de recurs — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 63 din Regulamentul nr. 6/2002”]	40
2017/C 277/60	Cauza T-359/16: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Axel Springer/EUIPO – Stiftung Warentest (TestBild) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TestBild — Mărcile naționale figurative anterioare test — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a produselor și a serviciilor — Similitudine a semnelor — Caracter distinctiv intrinsec — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	41
2017/C 277/61	Cauza T-406/16: Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Dogg Label/EUIPO – Chemoul (JAPRAG) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală JAPRAG — Marca națională figurativă anterioară JAPAN-RAG — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	41
2017/C 277/62	Cauzele conexate T-427/16-T-429/16: Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL WIFE ȘI ALTELE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Mărcile Uniunii Europene verbale AN IDEAL WIFE, AN IDEAL LOVER și AN IDEAL HUSBAND — Lipsa utilizării serioase a mărcilor — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa unui motiv întemeiat pentru neutilizare”]	42
2017/C 277/63	Cauza T-448/16: Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Mr. Kebab/EUIPO – Mister Kebab (Mr. KEBAB) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Mr. KEBAB — Marcă figurativă anterioară spaniolă MISTER KEBAP — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	43

2017/C 277/64	Cauza T-470/16: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – X-cen-tek/EUIPO (Reprezentarea unui triunghi) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative care reprezintă un triunghi — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	43
2017/C 277/65	Cauza T-479/16: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMA-SENSATIONS) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative AROMASENSATIONS — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	44
2017/C 277/66	Cauza T-506/16: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Bodson și alții/BEI („Funcție publică — Personalul BEI — Natura contractuală a raportului de muncă — Remunerație — Reforma sistemului de remunerație și de creștere salarială — Încredere legitimă — Securitate juridică — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Obligația de solitudine — Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al BEI”)	44
2017/C 277/67	Cauza T-508/16: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Bodson și alții/BEI („Funcție publică — Personalul BEI — Natura contractuală a raportului de muncă — Remunerație — Reforma regimului de prime — Încredere legitimă — Securitate juridică — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Obligația de solitudine — Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul intern al BEI — Egalitate de tratament”)	45
2017/C 277/68	Cauza T-282/17: Acțiune introdusă la 11 mai 2017 – UI (*)/Consiliul	46
2017/C 277/69	Cauza T-338/17: Acțiune introdusă la 30 mai 2017 – Air France/Comisia	46
2017/C 277/70	Cauza T-377/17: Acțiune introdusă la 15 iunie 2017 – SQ/BEI	48
2017/C 277/71	Cauza T-399/17: Acțiune introdusă la 28 iunie 2017 – Dalli/Comisia	49
2017/C 277/72	Cauza T-402/17: Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House)	50
2017/C 277/73	Cauza T-403/17: Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (VIENNA HOUSE)	51
2017/C 277/74	Cauza T-411/17: Acțiune introdusă la 30 iunie 2017 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB	51
2017/C 277/75	Cauza T-413/17: Acțiune introdusă la 29 iunie 2017 – Karl Storz/EUIPO (3D)	52
2017/C 277/76	Cauza T-414/17: Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	53
2017/C 277/77	Cauza T-416/17: Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Papouis Dairies (fino)	53
2017/C 277/78	Cauza T-417/17: Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Cipru/EUIPO – Papouis Dairies (fino Cyprus Halloumi Cheese)	54
2017/C 277/79	Cauza T-418/17: Acțiune introdusă la 4 iulie 2017 – Eduard Meier/EUIPO – Calzaturificio Elisabet (Safari Club)	55
2017/C 277/80	Cauza T-419/17: Acțiune introdusă la 4 iulie 2017 – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL#3)	55
2017/C 277/81	Cauza T-420/17: Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Portigon/SRB	56
2017/C 277/82	Cauza T-425/17: Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Capo d'Anzio/Comisia	57

2017/C 277/83	Cauza T-426/17: Acțiune introdusă la 5 iulie 2017 – Item Industrietechnik/EUIPO (EFUSE)	59
2017/C 277/84	Cauza T-427/17: Acțiune introdusă la 5 iulie 2017 – Item Industrietechnik/EUIPO (EFUSE)	59
2017/C 277/85	Cauza T-428/17: Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)	60
2017/C 277/86	Cauza T-778/15: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2017 – It Works/EUIPO – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)	60
2017/C 277/87	Cauza T-53/17: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2017 – Austrian Power Grid/ACER	61

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 277/01)

Ultima publicație

JO C 269, 14.8.2017

Publicații anterioare

JO C 256, 7.8.2017

JO C 249, 31.7.2017

JO C 239, 24.7.2017

JO C 231, 17.7.2017

JO C 221, 10.7.2017

JO C 213, 3.7.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – România) – Eugenia Florescu și alții/Casa Județeană de Pensii Sibiu și alții

(Cauza C-258/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 143 TFUE — Dificultăți privind balanța de plăți a unui stat membru — Asistență financiară a Uniunii Europene — Memorandumul de înțelegere încheiat între Uniunea Europeană și statul membru beneficiar — Politica socială — Principiul egalității de tratament — Legislație națională care interzice cumulul unei pensii publice cu veniturile salariale realizate în exercitarea unor activități în cadrul unei instituții publice — Diferență de tratament între persoanele a căror durată a mandatului este prevăzută de Constituție și magistrații de carieră)

(2017/C 277/02)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din procedura principală

Revizuenți: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (în calitate de moștenitoare a domnului Bădilă Mircea), Anca Vidrighin (în calitate de moștenitoare a domnului Bădilă Mircea), Eugenia Elena Bădilă (în calitate de moștenitoare a domnului Bădilă Mircea)

Intimați: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul român, Ministerul Finanțelor Publice

Dispozitivul

- 1) Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, încheiat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 2) Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, încheiat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009, trebuie interpretat în sensul că nu impune adoptarea unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede interdicția cumulului pensiei nete din sectorul public cu veniturile realizate din activități exercitate în cadrul unor instituții publice dacă nivelul acestora depășește nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.
- 3) Articolul 6 TUE și articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede interdicția cumulului pensiei nete din sectorul public cu veniturile realizate din activități exercitate în cadrul unor instituții publice dacă nivelul acestora depășește un anumit prag.

- 4) Articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că această dispoziție nu se aplică interpretării unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal potrivit căreia interdicția pe care aceasta o prevede privind cumulul pensiei nete din sectorul public cu veniturile realizate din activități exercitate în cadrul unor instituții publice dacă nivelul acestei pensii depășește nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat se aplică magistraților de carieră, însă nu și persoanelor care au fost investite cu un mandat prevăzut de Constituția națională.

(¹) JO C 292, 1.9.2014

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de Ilves Jakelu Oy

(Cauza C-368/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 97/67/CE — Articolul 9 — Libera prestare a serviciilor — Servicii poștale — Noțiunile de serviciu universal și de cerințe esențiale — Autorizații generale și individuale — Autorizație de a furniza servicii poștale în executarea unor contracte negociate individual — Condiții impuse)

(2017/C 277/03)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Ilves Jakelu Oy

cu participarea: Liikenne- ja viestintäministeriö

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, trebuie interpretat în sensul că un serviciu de trimiteri poștale precum cel în discuție în litigiul principal nu face parte din sfera serviciului universal în cazul în care nu implică prestarea permanentă a unui serviciu poștal de o calitate determinată în toate punctele de pe un teritoriu, la prețuri accesibile pentru toți utilizatorii. Furnizarea de servicii de trimiteri poștale din afara sferei serviciului universal poate fi supusă numai condiției eliberării unei autorizații generale.
- 2) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 97/67, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6, trebuie interpretat în sensul că furnizarea de servicii poștale din afara sferei serviciului universal poate fi condiționată de îndeplinirea unor cerințe precum cele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf a doua liniuță din această directivă, astfel cum a fost modificată.

(¹) JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra/„Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras” UAB

(Cauza C-436/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 3 alineatul (1) — Finanțare din Fondul de coeziune — Proiect de dezvoltare a unui sistem regional de gestionare a deșeurilor — Abateri — Noțiunea „program multianual” — Finalizarea programului multianual — Termen de prescripție]

(2017/C 277/04)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra

Pârâtă: „Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras” UAB

cu participarea: Lietuvos Respublikos finansų ministerija, „Skirnuva” UAB, „Parama” UAB, „Alkesta” UAB, „Dzūkijos statyba” UAB

Dispozitivul

- 1) Un proiect precum cel în discuție în litigiul principal, care constă în crearea unui sistem de gestionare a deșeurilor într-o regiune determinată și a cărui punere în aplicare era prevăzută să se desfășoare pe parcursul mai multor ani și să fie finanțată din resursele Uniunii Europene, intră în sfera noțiunii „program multianual”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene.
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2988/95 trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție a unei abateri comise în cadrul unui „program multianual”, precum proiectul în discuție în litigiul principal, începe să curgă de la data săvârșirii abaterii în cauză, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 2988/95, precizându-se că, dacă este vorba de o abatere „continuu sau repetată”, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează săvârșirea abaterii respective, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95.

În plus, un „program multianual” este considerat „finalizat”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 2988/95, la data încheierii prevăzute pentru acest program, potrivit normelor care îl guvernează. În special, un program multianual guvernat de Regulamentul (CE) nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de creare a unui Fond de coeziune, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1264/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 și prin Regulamentul (CE) nr. 1265/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999, precum și prin Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, trebuie considerat „finalizat”, în sensul dispoziției menționate, la data indicată în decizia Comisiei Europene de aprobare a acestui proiect ca fiind data limită pentru finalizarea lucrărilor și pentru efectuarea plăților cheltuielilor eligibile aferente acestor lucrări, fără a se aduce atingere unei eventuale prelungiri, printr-o nouă decizie a Comisiei în acest sens.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Agrodetalė” UAB

(Cauza C-513/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Piața internă — Omologare CE de tip — Directiva 2003/37/CE — Domeniu de aplicare — Tractoare agricole sau forestiere — Introducerea pe piață și înmatricularea în Uniunea Europeană a vehiculelor de ocazie sau folosite importate dintr-o țară terță — Noțiunile „vehicul nou” și „introducere în circulație”)

(2017/C 277/05)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

„Agrodetalė” UAB

Dispozitivul

- 1) Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate și de abrogare a Directivei 74/150/CE, astfel cum a fost modificată de Directiva 2014/44/UE a Comisiei din 18 martie 2014, trebuie interpretată în sensul că prima introducere în circulație și înmatricularea, într-un stat membru, a tractoarelor de ocazie sau folosite importate dintr-o țară terță sunt supuse respectării cerințelor tehnice prevăzute de aceasta.
- 2) Articolul 23 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/37, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/44, trebuie interpretat în sensul că dispozițiile acesteia se aplică vehiculelor de ocazie care fac parte din categoriile T1, T2 și T3, importate în Uniunea Europeană dintr-o țară terță, atunci când sunt introduse în circulație în Uniune pentru prima dată începând cu 1 iulie 2009.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Förvaltningsrätten i Linköping – Suedia) – E.ON Biofor Sverige AB/Statens energimyndighet

(Cauza C-549/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Promovarea energiei din surse regenerabile — Biocarburanți utilizați pentru transport — Directiva 2009/28/CE — Articolul 18 alineatul (1) — Sistem de „echilibrare a masei” destinat să se asigure că biogazul îndeplinește criteriile de durabilitate prevăzute — Validitate — Articolele 34 și 114 TFUE — Reglementare națională care impune ca echilibrarea masei să fie realizată într-un loc clar delimitat — Practică a autorității naționale competente care admite că poate fi îndeplinită această condiție în cazul în care biogazul durabil este transportat prin rețeaua națională de gaze — Somație a autorității menționate care exclude posibilitatea de a îndeplini aceeași condiție în cazul importului din alte state membre de biogaz durabil prin rețele naționale interconectate de gaze — Libera circulație a mărfurilor]

(2017/C 277/06)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Förvaltningsrätten i Linköping

Părțile din procedura principală

Reclamantă: E.ON Biofor Sverige AB

Pârâtă: Statens energimyndighet

Dispozitivul

- 1) Articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, trebuie interpretat în sensul că nu are ca obiect crearea în sarcina statelor membre a unei obligații de a autoriza importurile, prin rețelele lor naționale interconectate de gaze, de biogaz care îndeplinește criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din această directivă și care este destinat să fie utilizat ca biocarburant.
- 2) Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2009/28.
- 3) Articolul 34 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei somații precum somația în discuție în litigiul principal, prin care o autoritate națională intenționează să excludă posibilitatea ca un operator economic să instituie un sistem de echilibrare a masei, în sensul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2009/28, în ceea ce privește biogazul durabil transportat în rețele naționale interconectate de gaze, în temeiul unei dispoziții adoptate de această autoritate potrivit căreia o astfel de echilibrare a masei trebuie să fie realizată „în interiorul unui loc clar delimitat”, chiar în condițiile în care autoritatea menționată admite, pe baza acestei dispoziții, că un sistem de echilibrare a masei poate fi instituit în ceea ce privește biogazul durabil transportat în rețeaua națională de gaze a statului membru de care aparține aceeași autoritate.

⁽¹⁾ JO C 7, 11.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyčius, Jurgita Dockeyčienė

(Cauza C-587/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Asigurarea de răspundere civilă auto — Accident produs în 2006 între vehicule care staționează în mod obișnuit în state membre diferite — Regulamentul general al Consiliului Birourilor Naționale ale Asigurătorilor din Statele Membre — Necompetența Curții — Directiva 2009/103/CE — Inaplicabilitate *ratione temporis* — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE și 2000/26/CE — Inaplicabilitate *ratione materiae* — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Inaplicabilitate — Lipsa punerii în aplicare a dreptului Uniunii)

(2017/C 277/07)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Pârâți: Gintaras Dockeyčius, Jurgita Dockeyčienė

Dispozitivul

Curtea nu este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la partea dintre întrebările adresate de instanța de trimitere care vizează interpretarea Regulamentului general al Consiliului birourilor, adoptat printr-un acord încheiat la 30 mai 2002 între Birourile naționale ale asigurătorilor din statele membre ale Spațiului Economic European și din alte state asociate și care figurează în anexa la Decizia 2003/564/CE a Comisiei din 28 iulie 2003 privind aplicarea Directivei 72/166/CEE a Consiliului privind controlul asigurării de răspundere civilă auto.

- Întrucât Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi nu este aplicabilă *ratione temporis* în litigiul principal,
- Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14, și Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului nu sunt aplicabile *ratione materiae* în acest litigiu și, prin urmare,
- nici articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în lipsa punerii în aplicare a dreptului Uniunii în sensul articolului 51 alineatul (1) din aceasta, nu este aplicabil în litigiul respectiv,

directivele menționate și articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că nu se opun, în speță, consecințelor care rezultă din jurisprudența instanței de trimitere potrivit căreia revine Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din Republica Lituania), în scopul exercitării acțiunii subrogatorii, sarcina probei referitoare la ansamblul elementelor care stabilesc răspunderea civilă a părților din litigiul principal pentru accidentul produs la 20 iulie 2006.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 13 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Cauza C-591/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 355 alineatul (3) TFUE — Statutul Gibraltarului — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Situație pur internă — Inadmisibilitate]

(2017/C 277/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Dispozitivul

Articolul 355 alineatul (3) TFUE coroborat cu articolul 56 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că furnizarea de servicii de către operatori stabiliți în Gibraltar unor persoane stabilite în Regatul Unit constituie, din perspectiva dreptului Uniunii, o situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Stichting Brein/Ziggo BV, XS4ALL Internet BV

(Cauza C-610/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Platformă de partajare online — Partajare de fișiere protejate, fără autorizarea titularului]

(2017/C 277/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Brein

Pârâte: Ziggo BV, XS4ALL Internet BV

Dispozitivul

Noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, trebuie interpretată în sensul că acoperă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, punerea la dispoziție și gestionarea pe internet a unei platforme de partajare online care, prin indexarea de metadate referitoare la opere protejate și prin furnizarea unui motor de căutare, permite utilizatorilor acestei platforme să localizeze operele menționate și să le partajeze în cadrul unei rețele de la utilizator la utilizator („peer-to-peer”).

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – N. W, L. W, C. W/Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpinmko

(Cauza C-621/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 85/374/CEE — Răspunderea pentru produsele cu defect — Articolul 4 — Laboratoare farmaceutice — Vaccin împotriva hepatitei B — Scleroză în plăci — Probe ale defectului vaccinului și ale legăturii de cauzalitate dintre defect și prejudiciul suferit — Sarcina probei — Moduri de probă — Lipsă de consens științific — Indicii grave, precise și concordante lăsate la aprecierea instanței de fond — Admisibilitate — Condiții)

(2017/C 277/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: N. W, L. W, C. W

Intimate: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpinmko

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 din Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui regim probatoriu național precum cel în discuție în litigiul principal, în temeiul căruia, atunci când instanța de fond este sesizată cu o acțiune prin care se solicită stabilirea răspunderii producătorului unui vaccin pentru un pretins defect al acestuia din urmă, aceasta poate considera, în exercitarea puterii de apreciere cu care este învestită în această privință, că, în pofida constatării că cercetarea medicală nu stabilește și nici nu infirmă existența unei legături între administrarea vaccinului și apariția bolii de care este afectată persoana prejudiciată, anumite elemente de fapt invocate de reclamant constituie indicii grave, precise și concordante care permit să se concluzioneze că există un defect al vaccinului și o legătură de cauzalitate între acest defect și boala respectivă. Cu toate acestea, instanțele naționale trebuie să garanteze că aplicarea concretă a regimului probatoriu menționat nu conduce nici la încălcarea sarcinii probei instituite prin articolul 4 menționat, nici la afectarea efectivității regimului răspunderii instituit prin această directivă.
- 2) Articolul 4 din Directiva 85/374 trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim probatoriu întemeiat pe prezumții potrivit căruia, atunci când cercetarea medicală nu stabilește și nici nu infirmă existența unei legături între administrarea vaccinului și apariția bolii de care este afectată persoana prejudiciată, existența unei legături de cauzalitate între defectul atribuit unui vaccin și prejudiciul suferit de persoana prejudiciată ar fi considerată întotdeauna stabilită atunci când sunt reunite anumite indicii de fapt predeterminate de cauzalitate.

(¹) JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Mohammad Zadeh Khorassani/Kathrin Pflanz

(Cauza C-678/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Piețele instrumentelor financiare — Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 — Noțiunea „servicii de investiții” — Anexa I secțiunea A punctul 1 — Recepția și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare — Includerea eventuală a intermediarii în vederea încheierii unui contract de gestionare de portofolii]

(2017/C 277/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohammad Zadeh Khorassani

Pârâtă: Kathrin Pflanz

Dispozitivul

Punctul 2 al alineatului (1) al articolului 4 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului coroborat cu punctul 1 din secțiunea A din anexa I la această directivă trebuie interpretat în sensul că serviciul de investiții care constă în recepția și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare nu cuprinde intermedierea în vederea încheierii unui contract având ca obiect o activitate de gestionare de portofolii.

(¹) JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Online Games Handels GmbH și alții/ Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Cauza C-685/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare restrictivă a unui stat membru — Sancțiuni administrative cu caracter penal — Motive imperative de interes general — Proportionalitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Reglementare națională care prevede obligația instanței de a cerceta din oficiu elementele cu privire la care este sesizată în cadrul urmăririi contravențiilor cu caracter penal — Conformitate)

(2017/C 277/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Pârâtă: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Dispozitivul

Articolele 49 și 56 TFUE, astfel cum sunt interpretate în special în Hotărârea din 30 aprilie 2014, *Pfleger și alții* (C-390/12, EU: C:2014:281), citite în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unui regim procedural național potrivit căruia, în cadrul procedurilor administrative cu caracter penal, instanța chemată să se pronunțe asupra conformității cu dreptul Uniunii a unei reglementări care restrânge exercitarea unei libertăți fundamentale a Uniunii Europene, precum libertatea de stabilire sau libera prestare a serviciilor în interiorul Uniunii Europene, este obligată să cerceteze din oficiu elementele cauzei cu care este sesizată în cadrul examinării existenței unor contravenții, cu condiția ca un asemenea regim să nu aibă drept consecință obligarea acestei instanțe de a se substitui autorităților competente ale statului membru în cauză cărora le revine atribuția de a furniza elementele de probă necesare pentru a permite instanței menționate să verifice dacă această restricție este justificată.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală împotriva A

(Cauza C-9/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Codul comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) — Articolele 20 și 21 — Trecerea frontierelor interne — Verificări în interiorul teritoriului — Reglementare națională care autorizează controale în scopul stabilirii identității persoanelor reținute într-o regiune de 30 de kilometri de la frontiera comună cu alte state părți la Convenția de aplicare a Acordului Schengen — Posibilitate de control independent de comportamentul persoanei vizate sau de existența unor împrejurări speciale — Reglementare națională care permite unele măsuri de control al persoanelor în incinta gărilor feroviare]

(2017/C 277/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea (părțile) din procedura penală principală

A.

cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg

Dispozitivul

- 1) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care conferă serviciilor de poliție din statul membru interesat competența de a verifica identitatea oricărei persoane, într-o zonă de 30 de kilometri de la frontiera terestră a acestui stat membru cu alte state părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990, în scopul de a preveni sau de a opri intrarea sau șederea ilegală pe teritoriul statului membru respectiv sau de a preveni anumite infracțiuni care aduc atingere securității frontierei, independent de comportamentul persoanei în cauză și de existența unor împrejurări speciale, cu excepția cazului în care această reglementare prevede limitarea necesară a acestei competențe care să garanteze că exercitarea practică a acesteia nu are un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.
- 2) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul nr. 562/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 610/2013, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite serviciilor de poliție ale statului membru respectiv să efectueze în trenurile sau în instalațiile feroviare ale acestui stat membru controale ale identității sau ale documentelor de trecere a frontierei ale oricărei persoane, precum și să oprească pentru o scurtă perioadă și să interogheze orice persoană în acest scop, în cazul în care controalele respective sunt întemeiate pe informații materiale sau pe experiența poliției de frontieră, cu condiția ca exercitarea controalelor menționate să fie supusă în dreptul național unor precizări și unor limite care să determine intensitatea, frecvența și selectivitatea controalelor respective, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iunie 2017 – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-19/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor fizice și juridice incluse într-o listă întocmită de Comitetul pentru sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite — Reincluderea numelor acestor persoane în lista care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 după anularea includerii inițiale — Dispariția persoanei juridice în cursul procedurii — Capacitate procesuală]

(2017/C 277/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (reprezentanți: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci și J. Norris-Usher, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Étienne, J.-P. Hix și H. Marcos Fraile, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Îi obligă pe domnii Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah și Taher Nasuf la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg

(Cauza C-20/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Venituri obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Metodă de exonerare cu rezervă de progresivitate în statul membru de reședință — Contribuții la asigurările de pensii și la asigurările de sănătate reținute din veniturile obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Deducerea acestor contribuții — Condiție privind lipsa unei legături directe cu veniturile scutite)

(2017/C 277/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamanți-recurenți: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Pârât-intimat: Finanzamt Offenburg

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un contribuabil care are reședința în acest stat membru, dar lucrează în administrația publică a unui alt stat membru nu poate deduce din baza de calcul al impozitului pe venit în statul membru de reședință contribuțiile la asigurările de pensii și la asigurările de sănătate reținute din salariul său în statul membru al locului de muncă, spre deosebire de contribuțiile comparabile plătite la sistemul de asigurări sociale al statului membru de reședință, în cazul în care, în temeiul convenției privind evitarea dublei impuneri încheiate între cele două state membre, salariul nu trebuie să fie impozitat în statul membru de reședință al lucrătorului și conduce numai la majorarea cotei de impozitare aplicabile celorlalte venituri.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-26/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (2) litera (a) — Condiții pentru scutirea unei livrări intracomunitare a unui mijloc de transport nou — Reședința cumpărătorului în statul membru de destinație — Înmatriculare provizorie în statul membru de destinație — Risc de fraudă fiscală — Buna-credință a vânzătorului — Obligație de diligență a vânzătorului]

(2017/C 277/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

- 1) Articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opune ca dispoziții naționale să subordoneze beneficiul scutirii unei livrări intracomunitare a unui mijloc de transport nou condiției ca cumpărătorul acestui mijloc de transport să fie stabilit sau domiciliat în statul membru de destinație al mijlocului de transport menționat.
- 2) Articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că scutirea unei livrări a unui mijloc de transport nou nu poate fi refuzată în statul membru de livrare pentru simplul motiv că acest mijloc de transport nu a făcut decât obiectul unei înmatriculări provizorii în statul membru de destinație.
- 3) Articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112 se opune ca vânzătorul unui mijloc de transport nou, transportat de cumpărător într-un alt stat membru și înmatriculat în acest din urmă stat cu titlu provizoriu, să fie ulterior obligat să achite taxa pe valoarea adăugată atunci când nu s-a stabilit că a încetat regimul înmatriculării provizorii și că taxa menționată a fost achitată sau va fi achitată în statul membru de destinație.
- 4) Articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112, precum și principiile securității juridice, proporționalității și protecției încrederii legitime se opun ca vânzătorul unui mijloc de transport nou, transportat de cumpărător într-un alt stat membru și înmatriculat în acest din urmă stat cu titlu provizoriu, să fie ulterior obligat să achite taxa pe valoarea adăugată în cazul unei fraude fiscale săvârșite de cumpărător, cu excepția cazului în care se dovedește, având în vedere elemente obiective, că vânzătorul menționat știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea făcea parte dintr-o fraudă săvârșită de cumpărător și că nu a luat toate măsurile rezonabile care îi stăteau în putere pentru a evita fraudă respectivă. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă aceasta este situația, pe baza unei aprecieri globale a tuturor elementelor și împrejurărilor de fapt din cauza principală.

(¹) JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Compass Contract Services Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-38/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Rambursarea TVA ului achitat fără să fie datorat — Drept de deducere a TVA ului — Modalități — Principiile egalității de tratament și neutralității fiscale — Principiul efectivității — Reglementare națională care introduce un termen de prescripție]

(2017/C 277/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compass Contract Services Limited

Pârât: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Dispozitivul

Principiile neutralității fiscale, egalității de tratament și efectivității nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul reducerii termenului de prescripție, pe de o parte, a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată achitate fără să fie datorată și, pe de altă parte, a cererilor de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte, prevede perioade tranzitorii diferite, astfel încât cererile aferente celor două exerciții financiare de trei luni sunt supuse unor termene de prescripție diferite, după cum acestea au drept obiect rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate fără să fie datorată sau deducerea taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte.

(¹) JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Unibet International Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(Cauza C-49/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Condiții de acordare a unei concesiuni pentru organizarea de jocuri de noroc online — Imposibilitate practică a operatorilor privați stabiliți în alte state membre de a obține o astfel de autorizație)

(2017/C 277/18)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unibet International Ltd.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

Dispozitivul

- 1) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care instituie un sistem de concesiuni și de autorizații pentru organizarea jocurilor de noroc online, atunci când aceasta conține norme discriminatorii în privința operatorilor stabiliți în alte state membre sau în cazul în care prevede norme nediscriminatorii, dar care sunt aplicate în mod netransparent sau sunt puse în aplicare astfel încât să împiedice sau să facă mai dificilă candidatura anumitor ofertanți stabiliți în alte state membre.
- 2) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unor sancțiuni precum cele în discuție în litigiul principal, aplicate ca urmare a încălcării legislației naționale prin care se instituie un sistem de concesiuni și de autorizații pentru organizarea de jocuri de noroc, în cazul în care o astfel de legislație națională se dovedește a fi contrară acestui articol.

(¹) JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Ordinario di Verona – Italia) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare – Società Cooperativa

(Cauza C-75/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Proceduri de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) — Directiva 2008/52/CE — Directiva 2013/11/UE — Articolul 3 alineatul (2) — Opoziție formulată de consumatori în cadrul unei proceduri de ordonanță de somație de plată introduse de o instituție de credit — Dreptul de acces la sistemul judiciar — Legislație națională care prevede obligația de a recurge la o procedură de mediere — Obligația de a fi asistat de un avocat — Condiție de admisibilitate a căii de atac jurisdicționale]

(2017/C 277/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Verona

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Pârâtă: Banco Popolare – Società Cooperativa

Dispozitivul

Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede recurgerea la o procedură de mediere, în litigiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din această directivă, ca o condiție de admisibilitate a acțiunii în justiție referitoare la aceleași litigii, cu condiția ca o astfel de cerință să nu împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul jurisdicțional.

În schimb, directiva menționată trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că, în cadrul unei astfel de medieri, consumatorii trebuie să fie asistați de un avocat și că ei nu se pot retrage dintr-o procedură de mediere decât dacă dovedesc existența unui motiv justificat în susținerea acestei decizii.

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Midden-Nederland – Țările de Jos) – Federatie Nederlandse Vakvereniging și alții/ Smallsteps BV

(Cauza C-126/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Articolele 3-5 — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Excepții — Procedură de insolvență — „Pre-pack” — Supraviețuirea unei întreprinderi)

(2017/C 277/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Midden-Nederland

Părțile din procedura principală

Reclamante: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenck

Pârâtă: Smallsteps BV

Dispozitivul

Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, și în special articolul 5 alineatul (1) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că protecția lucrătorilor garantată de articolele 3 și 4 din această directivă este menținută într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care transferul unei întreprinderi intervine în urma unei declarații de faliment în contextul unui „pre-pack”, pregătit anterior acesteia și pus în aplicare imediat după declararea falimentului, în cadrul căruia, printre altele, un „sindic preconizat”, desemnat de o instanță, examinează posibilitățile unei eventuale continuări a activităților acestei întreprinderi de un terț și se pregătește pentru acțiuni care trebuie să aibă loc chiar după declararea falimentului pentru a realiza această continuare și, pe de altă parte, că nu este pertinent, în această privință, aspectul că obiectivul urmărit de această operațiune de „pre-pack” vizează deopotrivă maximizarea satisfacției ansamblului creditorilor întreprinderii în cauză.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Saale Kareda/Stefan Benkö

(Cauza C-249/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Competența judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 7 punctul 1 — Noțiunile „materie contractuală” și „contract de prestare de servicii” — Acțiune în regres între codebitorii solidari ai unui contract de credit — Determinarea locului de executare a contractului de credit]

(2017/C 277/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Saale Kareda

Pârât: Stefan Benkö

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o acțiune în regres între codebitorii solidari ai unui contract de credit se încadrează în „materie contractuală” la care se referă această dispoziție.
- 2) Articolul 7 punctul 1 litera (b) a doua liniuă din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că un contract de credit precum cel în discuție în litigiul principal, încheiat între o instituție de credit și doi codebitori solidari, trebuie să fie calificat drept „contract de prestare de servicii”, menționat în această dispoziție.

- 3) Articolul 7 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o instituție de credit a acordat un credit în favoarea a doi codebitori solidari, „locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile” în sensul acestei dispoziții este, în absența vreunei convenții contrare, locul sediului instituției în cauză, inclusiv în vederea determinării competenței teritoriale a instanței chemate să se pronunțe cu privire la acțiunea în regres între acești codebitori.

(¹) JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 iunie 2017 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană, Republica Letonia

(Cauza C-279/16 P) (¹)

(Recurs — Acțiune în anulare — FEOGA, FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei)

(2017/C 277/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. J. García-Valdecasas Dorrego și V. Ester Casas, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și I. Galindo Martín, agenți), Republica Letonia

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 279, 1.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – T.KUP SAS/Belgische Staat

(Cauza C-349/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 — Procedură de reexaminare a măsurilor antidumping care urmează să expire — Importatori independenți — Eșantionare — Interesul Uniunii Europene]

(2017/C 277/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: T.KUP SAS

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Trier – Germania) – Verband Sozialer Wettbewerb eV/TofuTown.com GmbH

(Cauza C-422/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 — Articolul 78 și anexa VII partea III — Decizia 2010/791/UE — Definiții, denumiri și denumiri comerciale — „Lapte” și „produse lactate” — Denumiri utilizate pentru promovarea și comercializarea unor alimente pur vegetale]

(2017/C 277/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Trier

Părțile din procedura principală

Reclamant: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Pârât: TofuTown.com GmbH

Dispozitivul

Articolul 78 alineatul (2) și anexa VII partea III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului trebuie interpretate în sensul că se opun ca denumirea „lapte” și denumirile pe care acest regulament le rezervă numai produselor lactate să fie utilizate pentru a desemna, în cadrul comercializării sau al publicității, un produs pur vegetal, iar aceasta chiar dacă respectivele denumiri sunt completate cu mențiuni explicative sau descriptive care indică originea vegetală a produsului în discuție, cu excepția cazului în care acest produs este inclus în anexa I la Decizia 2010/791/UE a Comisiei din 20 decembrie 2010 de stabilire a listei produselor menționate în anexa XII punctul III.1 al doilea paragraf la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului.

⁽¹⁾ JO C 350, 26.9.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 iunie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Cour d'appel de Mons – Belgia) – Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16)/
État belge**

(Cauzele conexate C-444/16 și C-445/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 78/660/CEE — Conturi anuale ale anumitor forme de societăți comerciale — Principiul imaginii fidele — Principiul prudenței — Societate emitentă a unei opțiuni pe acțiuni care înregistrează în contabilitate prețul cesiunii opțiunii în cursul exercițiului contabil în care opțiunea este exercitată sau la expirarea duratei de valabilitate a acesteia)

(2017/C 277/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelante-reclamante: Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16)

Intimat-pârât: État belge

Dispozitivul

Principiile imaginii fidele și prudenței, enunțate la articolul 2 alineatul (3) și, respectiv, la articolul 31 alineatul (1) litera (c) din Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului [50 alineatul (2) litera (g) TFUE] privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei metode de înregistrare contabilă potrivit căreia o societate emitentă a unui drept de opțiune pe acțiuni înregistrează în contabilitate ca venit prețul cesiunii acestei opțiuni în cursul exercițiului contabil în care se exercită opțiunea respectivă sau la expirarea duratei de valabilitate a acesteia.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 21 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Genova – Italia) – Kerly Del Rosario Martinez Silva/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

(Cauza C-449/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 3 — Prestații familiale — Directiva 2011/98/UE — Articolul 12 — Dreptul la egalitatea de tratament — Resortisanți ai unor țări terțe care dețin un permis unic]

(2017/C 277/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Genova

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kerly Del Rosario Martinez Silva

Pârâți: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

Dispozitivul

Articolul 12 din Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu sedere legală pe teritoriul unui stat membru trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia resortisantul unei țări terțe care deține un permis unic în sensul articolului 2 litera (c) din această directivă nu poate obține beneficiul unei prestații precum alocația pentru familiile cu cel puțin trei copii minori instituită prin legea n. 448 – *Misure di finanza pubblica per la stabilizzazione e lo sviluppo* (Legea nr. 448 privind dispoziții în materie de finanțe publice pentru stabilizare și dezvoltare) din 23 decembrie 1998.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Recurs introdus la 21 decembrie 2016 de Laboratoire de la mer împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 18 octombrie 2016 în cauza T-109/16, Laboratoire de la mer/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-662/16 P)

(2017/C 277/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Laboratoire de la mer (reprezentant: J. Blanchard, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 20 iunie 2017, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 24 ianuarie 2017 de Rudolf Keil împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-330/15, Rudolf Keil/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-37/17 P)

(2017/C 277/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Rudolf Keil (reprezentant: J. Sachs, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 31 mai 2017, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul și a obligat reclamantul la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 17 februarie 2017 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 decembrie 2016 în cauza T-655/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-87/17 P)

(2017/C 277/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (reprezentant: A. Schuster, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea), prin Ordonanța din 5 iulie 2017, a respins recursul și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte
(Italia) la 5 aprilie 2017 – Demarchi Gino S.a.s./Ministero della Giustizia**

(Cauza C-177/17)

(2017/C 277/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Demarchi Gino S.a.s.

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebarea preliminară

Principiul potrivit căruia orice persoană are dreptul la un proces într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătorești imparțiale, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, care constituie un principiu al dreptului Uniunii Europene potrivit articolului 6 alineatul (3) [TUE], coroborat cu principiul care rezultă din articolul 67 TFUE, potrivit căruia Uniunea constituie un spațiu al justiției, cu respectarea drepturilor fundamentale, precum și cu principiul care poate fi dedus din articolele 81 și 82 TFUE, potrivit cărora Uniunea dezvoltă o cooperare judiciară în materie civilă și penală cu incidență transfrontalieră, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea italiană prevăzută la articolul 5 sexies din Legea nr. 89/2001, care impune persoanelor care au fost deja recunoscute drept creditori față de statul italian pentru sume datorate cu titlu de „reparație echitabilă” pentru durata nerezonabilă a unor proceduri jurisdicționale să îndeplinească o serie de obligații în scopul de a obține plata, precum și să aștepte trecerea termenului menționat la articolul 5 sexies alineatul 5 din Legea nr. 89/2001, citat anterior, fără a putea, în acest termen, să exercite vreo acțiune judiciară de punere în executare și fără a putea să reclame ulterior prejudiciul legat de întârzierea la plată, și aceasta inclusiv în cazurile în care „reparația echitabilă” a fost recunoscută în legătură cu durata nerezonabilă a unei proceduri civile cu incidență transnațională sau, în orice caz, într-o materie care intră în competența Uniunii Europene și/sau într-o materie pentru care Uniunea Europeană prevede recunoașterea reciprocă a titlurilor judiciare?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte
(Italia) la 5 aprilie 2017 – Graziano Garavaldi/Ministero della Giustizia**

(Cauza C-178/17)

(2017/C 277/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamant: Graziano Garavaldi

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebarea preliminară

Principiul potrivit căruia orice persoană are dreptul la un proces într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătorești imparțiale, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, care constituie un principiu al dreptului Uniunii Europene potrivit articolului 6 alineatul (3) [TUE], coroborat cu principiul care rezultă din articolul 67 TFUE, potrivit căruia Uniunea constituie un spațiu al justiției, cu respectarea drepturilor fundamentale, precum și cu principiul care poate fi dedus din articolele 81 și 82 TFUE, potrivit cărora Uniunea dezvoltă o cooperare judiciară în materie civilă și penală cu incidență transfrontalieră, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea italiană prevăzută la articolul 5 sexies din Legea nr. 89/2001, care impune persoanelor care au fost deja recunoscute drept creditori față de statul italian pentru sume datorate cu titlu de „reparație echitabilă” pentru durata nerezonabilă a unor proceduri jurisdicționale să îndeplinească o serie de obligații în scopul de a obține plata, precum și să aștepte trecerea termenului menționat la articolul 5 sexies alineatul 5 din Legea nr. 89/2001, citat anterior, fără a putea, în acest termen, să exercite vreo acțiune judiciară de punere în executare și fără a putea să reclame ulterior prejudiciul legat de întârzierea la plată, și aceasta inclusiv în cazurile în care „reparația echitabilă” a fost recunoscută în legătură cu durata nerezonabilă a unei proceduri civile cu incidență transnațională sau, în orice caz, într-o materie care intră în competența Uniunii Europene și/sau într-o materie pentru care Uniunea Europeană prevede recunoașterea reciprocă a titlurilor judiciare?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italia)
la 21 aprilie 2017 – Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Cauza C-207/17)

(2017/C 277/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rotho Blaas Srl

Pârâtă: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾, [împreună cu] Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză ⁽²⁾ [și cu] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ⁽³⁾ sunt nevalide/nelegale/incompatibile cu articolul VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 și cu decizia OSL al OMC din 28 iulie 2011?

- 2) În cazul în care se constată nevaliditatea/nelegalitatea/incompatibilitatea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea taxei antidumping și a Regulamentelor de punere în aplicare nr. 924/2012 și 2015/519 aferente acestuia, abrogarea taxelor antidumping instituite în temeiul măsurilor contestate produce efecte juridice din momentul intrării în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/278 ⁽⁴⁾ sau de la data intrării în vigoare a măsurii contestate, adică Regulamentul „de bază” (CE) nr. 91/2009?

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului din 26 ianuarie 2009 (JO L 29, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul Consiliului din 4 octombrie 2012 (JO L 275, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul Comisiei din 26 martie 2015 (JO L 82, p. 78).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 al Comisiei din 26 februarie 2016 de abrogare a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO L 52, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 24 aprilie 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl/Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST) și alții

(Cauza C-216/17)

(2017/C 277/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Intimate: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul [1] alineatul (5) și articolul 32 din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ și articolul 33 din Directiva 2014/24/UE ⁽²⁾ pot fi interpretate în sensul că permit încheierea unui acord-cadru prin care:

autoritate contractantă acționează pentru sine și pentru alte autorități contractante indicate în mod specific, care însă nu participă direct la încheierea acordului-cadru respectiv;

nu este determinată cantitatea prestațiilor care vor putea fi solicitate de autoritățile contractante desemnate la momentul încheierii de către acestea a acordurilor ulterioare prevăzute de acordul-cadru respectiv?

- 2) în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare,

articolul [1] alineatul (5) și articolul 32 din Directiva 2004/18/CE și articolul 33 din Directiva 2014/24/UE pot fi interpretate în sensul că permit încheierea unui acord-cadru prin care:

o autoritate contractantă acționează pentru sine și pentru alte autorități contractante indicate în mod specific, care însă nu participă direct la încheierea acordului-cadru respectiv;

cantitatea prestațiilor care vor putea fi solicitate de autoritățile contractante desemnate la momentul încheierii de către acestea a acordurilor ulterioare prevăzute de acordul-cadru respectiv este determinată prin trimitere la necesitățile normale ale acestora?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

⁽²⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2017 –
Openbaar Ministerie/Tadas Tupikas**

(Cauza C-270/17)

(2017/C 277/34)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Tadas Tupikas

Întrebarea preliminară

O procedură în apel

- în care s-a efectuat o examinare a situației de fapt a cauzei și
 - în urma căreia s-a pronunțat o (nouă) condamnare a persoanei și/sau s-a confirmat condamnarea pronunțată în primă instanță,
 - în condițiile în care MEA [mandatul european de arestare] urmărește punerea în executare a acestei condamnări,
- constituie „procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia” în sensul articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2017 –
Openbaar Ministerie/Sławomir Andrzej Zdziasek**

(Cauza C-271/17)

(2017/C 277/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Sławomir Andrzej Zdziasek

Întrebările preliminare

1) O procedură

- în cadrul căreia instanța statului membru emitent se pronunță cu privire la cumularea unor pedepse privative de libertate distincte la care persoana a fost condamnată definitiv în prealabil într-o singură pedeapsă privativă de libertate și/sau cu privire la modificarea unei pedepse privative de libertate cumulate la care persoana a fost condamnată definitiv în prealabil și
- în cadrul căreia această instanță nu mai examinează problema vinovăției,

precum procedura în urma căreia s-a pronunțat „cumulative sentence” [hotărâre de pronunțare a unei pedepse cumulate] din 25 martie 2014 constituie un „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” în sensul articolului 4a alineatul (1) teza introductivă din Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾?

2) Autoritatea judiciară de executare:

- în cazul în care persoana a cărei predare este solicitată nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia,
- dar autoritatea judiciară emitentă nu a efectuat nici în MEA [mandatul european de arestare], nici în cadrul informațiilor suplimentare solicitate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, comunicările referitoare la aplicabilitatea uneia sau mai multora dintre împrejurările menționate la articolul 4a alineatul (1) literele (a)-(d) din Decizia-cadru 2002/584/JAI conform formulării uneia sau mai multora dintre categoriile de la secțiunea d) punctul 3 din formularul MEA,

poate să concluzioneze, chiar și numai pentru acest motiv, că nu se întrunește niciuna dintre condițiile menționate la articolul 4a alineatul (1) teza introductivă și literele (a)-(d) din Decizia-cadru 2002/584/JAI și să respingă, chiar și numai pentru acest motiv, executarea MEA?

3) O procedură în apel

- în care s-a efectuat o examinare a situației de fapt a cauzei și
- în urma căreia s-a pronunțat o (nouă) condamnare a persoanei și/sau s-a confirmat condamnarea pronunțată în primă instanță,
- în condițiile în care MEA urmărește punerea în executare a acestei condamnări,

constituie „procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia” în sensul articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 mai 2017 – K.M. Zyla/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-272/17)

(2017/C 277/36)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: K.M. Zyla

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebarea preliminară

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții din dreptul național al unui stat membru potrivit căreia un lucrător, care este afiliat în temeiul Regulamentului nr. 1408/71 (¹) sau al Regulamentului nr. 883/2004 (²) pentru numai o parte dintr-un an calendaristic la sistemul unic de asigurări sociale al acestui stat membru, poate beneficia numai de o parte din creditul fiscal general proporțională cu perioada de plată a contribuțiilor la asigurările sociale, în cazul în care acest lucrător nu este afiliat pentru restul perioadei din anul respectiv la sistemul unic de asigurări sociale al acestui stat membru și în această perioadă locuiește într-un alt stat membru și a realizat (aproape) toate veniturile sale anuale în primul stat membru menționat?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO 1971, L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

(²) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 30 mai 2017 – Eugen Bogatu/
Minister for Social Protection**

(Cauza C-322/17)

(2017/C 277/37)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Eugen Bogatu

Pârât: Minister for Social Protection

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul nr. 883/2004 ⁽¹⁾ și, în special, articolul 67 coroborat cu articolul 11 alineatul (2) din acesta impun ca, pentru a fi eligibilă pentru „prestații familiale”, astfel cum sunt definite la articolul 1 litera (z) din regulament, o persoană trebuie să desfășoare fie o activitate salariată, fie o activitate independentă în statul membru competent [astfel cum este definit la articolul 1 litera (s) din regulament] sau, în mod alternativ, să beneficieze de o prestație în numerar prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din regulament?
- 2) Trimiterea la „prestații în numerar” efectuată la articolul 11 alineatul (2) din regulament trebuie să fie interpretată în sensul că se referă doar la perioada în care reclamantul beneficiază în mod efectiv de prestațiile în numerar sau aceasta reprezintă orice perioadă pe parcursul căreia reclamantul este asigurat pentru un risc viitor aferent unei prestații în numerar, indiferent dacă prestația a fost solicitată sau nu a fost solicitată în momentul depunerii cererii pentru prestații familiale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate social (JO 2001, L166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 30 mai 2017 – People Over Wind,
Peter Sweetman/Coillte Teoranta**

(Cauza C-323/17)

(2017/C 277/38)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: People Over Wind, Peter Sweetman

Pârâtă: Coillte Teoranta

Întrebarea preliminară

Dacă sau în ce condiții pot fi luate în considerare măsuri de atenuare atunci când se efectuează verificări pentru evaluarea corespunzătoare în temeiul articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 12 iunie 2017 – Sergejs Buivids**(Cauza C-345/17)**

(2017/C 277/39)

*Limba de procedură: letona***Instanța de trimitere**

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Recurent: Sergejs Buivids

Cealaltă parte în procedură: Datu valsts inspekcija

Întrebările preliminare

- 1) Domeniul de aplicare al Directivei 95/46 ⁽¹⁾ include acțiuni cum sunt cele în discuție în prezenta cauză, și anume înregistrarea, în cadrul unei secții de poliție, a unor agenți de poliție care îndeplinesc acte procedurale și publicarea materialului video pe site-ul internet www.youtube.com?
- 2) Directiva 95/46 trebuie interpretată în sensul că acțiunile menționate pot fi considerate o prelucrare a datelor cu caracter personal în scopuri jurnalistice potrivit articolului 9 din directiva menționată?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 13, p. 10).

Acțiune introdusă la 26 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză**(Cauza C-382/17)**

(2017/C 277/40)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și L. Nicolae, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2009/21/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion, întrucât nu a dezvoltat, nu a pus în aplicare și nu a menținut, până la 17 iunie 2012, un sistem de gestionare a calității pentru părțile operative ale activităților administrației proprii legate de statul de pavilion, certificat în conformitate cu standardele internaționale aplicabile în materie de calitate;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 8 alineatul (1) din directivă stabilește în mod clar că statele membre trebuie să dezvolte, să pună în aplicare și să mențină respectivul sistem de gestionare a calității până la 17 iunie 2012.

Suntem în iunie 2017 și Republica Portugheză continuă să nu se conformeze articolului menționat.

Procedând astfel, administrația portugheză compromite obiectivele urmărite de directivă, punând în pericol siguranța maritimă și protecția mediului. În plus, comportamentul administrației portugheze implică riscul de a crea un avantaj concurențial neloial pentru flota portugheză în raport cu flota altor state membre.

⁽¹⁾ JO 2009, L 131, p. 132.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-383/17)

(2017/C 277/41)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și L. Nicolae, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea încălcării de către Republica Portugheză a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2009/15/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime, întrucât nu a prezentat Comisiei niciun raport cu privire la rezultatele monitorizării tuturor organizațiilor recunoscute care acționează în numele său;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 9 alineatul (2) din directivă stabilește cu claritate că fiecare stat membru monitorizează, cel puțin o dată la doi ani, toate organizațiile recunoscute care acționează în numele său și transmite celorlalte state membre și Comisiei un raport cu privire la rezultatele acestei activități de monitorizare, cel târziu până la data de 31 martie a anului care urmează anului în care a avut loc monitorizarea.

Întrucât termenul de transpunere a directivei în dreptul național a expirat la 17 iunie 2011, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), Republica Portugheză ar fi trebuit să prezinte primul raport cel târziu la 31 martie 2013, întrucât ar fi putut opta să realizeze monitorizarea în cursul anului 2011 sau în cursul anului 2012.

Este deja luna iunie 2017, iar Republica Portugheză încă nu a prezentat niciun raport.

⁽¹⁾ JO 2009, L 131, p. 47.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Croația

(Cauza C-415/17)

(2017/C 277/42)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, agent, M. Mataija, agent, G. von Rintelen, agent)

Pârâtă: Republica Croația

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea, la 17 iunie 2016, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2014/56/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate (JO 2014, L 158, p. 196) sau, în orice caz, prin lipsa notificării acestor dispoziții către Comisie, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din directiva menționată;
- obligarea Republicii Croația, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 9 275,20 euro pe zi de la data pronunțării hotărârii de constatare a neîndeplinirii obligației de a comunica măsurile de transpunere a directivei menționate;
- obligarea Republicii Croația la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Croația nu și-a îndeplinit obligația de a comunica măsurile de transpunere a Directivei 2014/56/UE în termenul prevăzut la articolul 2 din acesta.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Viraj Profiles/Consiliul

(Cauza T-67/14) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India — Stabilirea costului de producție — Costuri de vânzare, cheltuieli administrative și alte costuri generale — Obligația de motivare — Prejudiciu — Legătura de cauzalitate — Plângere — Inițierea investigației — Eroare vădită de apreciere”)

(2017/C 277/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Viraj Profiles Ltd (Maharashtra, India) (reprezentanți: V. Akritidis și Y. Melin, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial B. Driessen, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen, C. Hipp și D. Reich, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului din 5 noiembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India (JO 2013, L 298, p. 1), în măsura în care este aplicabil reclamantei

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului din 5 noiembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India, în măsura în care este aplicabil în cazul Viraj Profiles Ltd.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Viraj Profiles.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Franța/Comisia

(Cauza T-74/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea SNCM — Ajutoare de restructurare și măsuri adoptate în cadrul unui plan de privatizare — Criteriul investitorului privat în economia de piață — Decizie prin care se declară ajutoarele ilegale și incompatibile cu piața internă — Redeschiderea procedurii oficiale de investigare — Obligația de motivare”)

(2017/C 277/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: inițial G. de Bergues, D. Colas, E. Belliard și J. Bousin, ulterior D. Colas, E. Belliard și J. Bousin, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziei C(2013) 7066 final a Comisiei din 20 noiembrie 2013 privind ajutoarele de stat SA.16237 (C 58/2002) (ex N 118/2002) puse în aplicare de Franța în favoarea SNCM

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Cipriani/EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Cauza T-343/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală CIPRIANI — Lipsa relei-credințe — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa încălcării unui drept la nume al unei persoane notorii — Articolul 53 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 277/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Arrigo Cipriani (Veneția, Italia) (reprezentanți: A. Vanzetti, G. Sironi și S. Bergia, avocați)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Hotel Cipriani Srl (Veneția) (reprezentanți: inițial C. Hoole, solicitor, ulterior T. Alkin, B. Brandreth, barristers, W. Sander, P. Cantrill, M. Pearce, A. Hall și A. Ward, solicitors, în final B. Brandreth, barrister, A. Poulter și P. Brownlow, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 martie 2014 (cauza R 224/2012-4), în legătură cu o procedură de declarare a nulității între domnul Arrigo Cipriani și Hotel Cipriani

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Arrigo Cipriani va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și pe cele efectuate de Hotel Cipriani Srl.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – SNCM/Comisia(Cauza T-1/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea SNCM — Ajutoare pentru restructurare și măsuri adoptate în cadrul unui plan de privatizare — Criteriul investitorului privat în economia de piață — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate ilegale și incompatibile cu piața internă — Politica socială a statelor membre — Redeschiderea procedurii oficiale de investigare — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale”)

(2017/C 277/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Franța) (reprezentanți: F.-C. Laprévote, C. Froitzheim și A. Dupuis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și B. Stromsky, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marsilia) (reprezentant: C. Bonnefoi, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Corsica Ferries France (Bastia, Franța) (reprezentanți: N. Flandin și S. Rodrigues, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2013) 7066 final a Comisiei din 20 noiembrie 2013 privind ajutorul de stat SA.16237 (C 58/2002) (ex N 118/2002) pus în aplicare de Franța în favoarea SNCM

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) suportă cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Corsica Ferries France, precum și propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 56, 16.2.2015.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Azarov/Consiliul(Cauza T-215/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul de proprietate — Dreptul de a desfășura o activitate economică — Proportionalitate — Abuz de putere — Principiul bunei administrări — Eroare vădită de apreciere”)

(2017/C 277/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și F. Naert, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 62, p. 1), în măsura în care aceste acte mențin numele reclamantului pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive în cauză.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Mykola Yanovych Azarov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Arbuzov/Consiliul

(Cauza T-221/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Principiul bunei administrări — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)

(2017/C 277/48)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Sergej Arbuzov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: M. Machytková și V. Fišar, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și A. Westerhof Löfflerová, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 62, p. 25), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 62, p. 1), a Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 76) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Sergej Arbuzov să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Consiliului Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Systema Teknolotzis/Comisia(Cauza T-234/15) ⁽¹⁾

[„Al șaptelea program cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Acorduri de grant pentru proiectele PlayMancer, Mobiserv și PowerUp — Articolul 299 TFUE — Decizie care constituie titlu executoriu — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Proportionalitate — Obligația de diligență — Obligația de motivare”]

(2017/C 277/49)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis (Atena, Grecia) (reprezentant: E. Georgilas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Estrada de Solà și L. Di Paolo, agenți, asistați de E. Politis, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei C(2015) 1677 final a Comisiei din 10 martie 2015, care constituie titlu executoriu pentru executarea silită de la reclamantă a unei sume de 716 334,05 euro, majorată cu dobânzi

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Tayto Group/EUIPO – MIP Metro (real)(Cauza T-287/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă real — Utilizare serioasă — Formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizarea mărcii de către un terț — Articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dovada utilizării serioase — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]

(2017/C 277/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tayto Group Ltd (Corby, Regatul Unit) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 16 martie 2015 (cauza R 2285/2013-4), privind o procedură de decădere între Tayto Group și MIP Metro Group Intellectual Property

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Tayto Group Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Josel/EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland (NN)

(Cauza T-333/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală NN — Marca națională verbală anterioară NN — Motiv relativ de refuz — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care alterează caracterul distinctiv”]

(2017/C 277/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Josel, SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: inițial J. L. Rivas Zurdo, ulterior J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Nationale-Nederlanden Nederland BV (‘s-Gravenhage, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial E. Morée și A. Janssen, ulterior A. Janssen, R. Sjoerdsma și C. Jehoram, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 aprilie 2015 (cauza R 1531/2014-4) privind o procedură de opoziție între Josel și Nationale-Nederlanden Nederland

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Josel, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – European Dynamics Luxembourg și alții/Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate

(Cauza T-392/15) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii externe pentru dezvoltarea unor sisteme de informare pentru Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate — Clasarea ofertei unui ofertant — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Ofertă anormal de mică”)

(2017/C 277/52)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) și European Dynamics Belgium SA, (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial I. Ampazis, M. Sfyri, C.-N. Dede și D. Papadopoulou, ulterior M. Sfyri, C.-N. Dede și D. Papadopoulou, avocați)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate (reprezentanți: inițial J. Doppelbauer, ulterior G. Stärkle și Z. Pyloridou, agenți, asistați de V. Christianos, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate de clasare a ofertelor depuse de reclamante pentru loturile 1 și 2 din contractul ERA/2015/01/OP „ESP EISD 5 – Contract de servicii externe pentru dezvoltarea unor sisteme de informare pentru [aceasta]”

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE și European Dynamics Belgium SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Lidl Stiftung/EUIPO (JEDE FLASCHE ZÄHLT!)

(Cauza T-623/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative JEDE FLASCHE ZÄHLT! — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 277/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: M. Wolter, A. Marx și A. Berger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și A. Schifko, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 septembrie 2015 (cauza R 479/2015-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ JEDE FLASCHE ZÄHLT! ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lidl Stiftung & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 iulie 2017 – Allstate Insurance/EUIPO (DRIVEWISE)**(Cauza T-3/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale DRIVEWISE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literale (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 277/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Allstate Insurance Company (Northfield, Illinois, Statele Unite) (reprezentanți: G. Würtenberger și N. Martzivanou, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și K. Doherty, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 octombrie 2015 (cauza R 956/2015-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal DRIVEWISE ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Allstate Insurance Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Regatul Unit/Comisia**(Cauza T-27/16) ⁽¹⁾**

[„FEGA și Feadr — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Eroare de drept — Articolul 3 alineatul (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1433/2003 — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 — Principiul legalității — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Principiul nediscriminării — Obligația de motivare”]

(2017/C 277/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: J. Kraehling și G. Brown, agenți, asistați de S. Lee și M. Gray, barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sauka și K. Skelly, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2098 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 303, p. 35), prin care Comisia a aplicat în special exercițiilor 2008 – 2012 o corecție financiară în cuantum de 1 849 194,86 euro în urma excluderii anumitor cheltuieli aferente programelor operaționale ale organizațiilor de producători de fructe și de legume din Regatul Unit din anii 2008 și 2009, pentru motivul unor deficiențe ale sistemului controalelor-cheie din cadrul programelor respective.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – E-Control/ACER

(Cauza T-63/16) ⁽¹⁾

[„Energie — Condiții de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică — Decizii ale autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacității de transport transfrontalier — Compatibilitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 — Avizul ACER — Noțiunea de decizie supusă unei căi de atac la ACER — Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009 — Decizia Comisiei de apel a ACER de respingere a căii de atac ca inadmisibilă — Eroare de drept — Obligația de motivare”]

(2017/C 277/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Viena, Austria) (reprezentant: F. Schuhmacher, avocat)

Pârâtă: Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) (reprezentant: E. Tremmel, agent)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, T. Müller și J. Vlácil, agenți), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent) și Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Polonia) (reprezentanți: inițial M. Motylewski și A. Kulińska, ulterior H. Napiela și K. Figurska, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea deciziei A-001-2015 a Comisiei de apel a ACER din 16 decembrie 2015 de respingere a unei căi de atac formulate împotriva avizului nr. 09/2015 al ACER din 23 septembrie 2015 privind conformitatea deciziilor autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacității de transport transfrontalier în Europa Centrală și de Est cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO 2009, L 211, p. 15), inclusiv cu Liniile directe privind gestionarea și alocarea capacității de transfer disponibile a interconexiunilor dintre sistemele naționale, care figurează în anexa I la acest regulament.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Obligă Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER).
- 3) Obligă Republica Cehă, Republica Polonă, Republica Austria și Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Pirelli Tyre/EUIPO (Poziția a două benzi curbe pe lateralele unui pneu)

(Cauza T-81/16) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând două benzi curbe cu deschidere în circumferință plasate pe lateralele unui pneu — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 277/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: T. M. Müller și F. Togo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 decembrie 2015 (cauza R 1019/2015-1) privind o cerere de înregistrare a mărcii de poziție constând în două benzi curbe cu deschidere în circumferință plasate pe laterala unui pneu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pirelli Tyre SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2017 – Murphy/OAPI – Nike Innovate (Brățară de ceas electronic)

(Cauza T-90/16) ⁽¹⁾

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă o brățară de ceas electronic — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de nulitate — Caracter individual — Impresie globală diferită — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Obligația de motivare — Articolul 62 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2017/C 277/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Thomas Murphy (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: N. Travers, SC, J. Gormley, barrister, și M. O'Connor, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Statele Unite) (reprezentanți: C. Spintig, S. Pietzcker și M. Prasse, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 19 noiembrie 2015 (cauza R 736/2014-3), privind o procedură de declarare a nulității între domnul Murphy și Nike Innovate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Thomas Murphy la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 iulie 2017 – Gamet/EUIPO – „Metal-Bud II” Robert Gubała (Clanță) (Cauza T-306/16) ⁽¹⁾

[„Desen sau model comunitar — Procedură de nulitate — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând o clanță — Desen sau model anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Gradul de libertate a creatorului — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Probe prezentate în susținerea opoziției după expirarea termenului stabilit — Prezentarea unor probe pentru prima dată în fața camerei de recurs — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 63 din Regulamentul nr. 6/2002”]

(2017/C 277/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gamet S.A. (Toruń, Polonia) (reprezentant: A. Rolbiecka, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Firma produkcyjno-handlowa „Metal-Bud II” Robert Gubała (Świątniki Górne, Polonia) (reprezentant: M. Mikosza, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 17 martie 2016 (cauza R 2040/2014-3) privind o procedură de nulitate între Firma produkcyjno-handlowa „Metal-Bud II” Robert Gubała și Gamet

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gamet SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2017 – Axel Springer/EUIPO – Stiftung Warentest (TestBild)(Cauza T-359/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TestBild — Mărcile naționale figurative anterioare test — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a produselor și a serviciilor — Similitudine a semnelor — Caracter distinctiv intrinsec — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 277/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Axel Springer SE (Berlin, Germania) (reprezentanți: K. Hamacher și G. Müllejans, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Stiftung Warentest (Berlin) (reprezentanți: inițial R. Mann, J. Smid, T. Brach, H. Nieland și A.-K. Kornrumpf, ulterior J. Smid, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 mai 2016 (cauza R 555/2015-4) privind o procedură de opoziție între Stiftung Warentest și Axel Springer.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 4 mai 2016 (cauza R 555/2015-4) în măsura în care a constatat existența unui risc de confuzie cu privire la „produsele de imprimare, în particular reviste de teste, informații pentru consumatori, prospecte, cataloage, cărți, ziare și periodice; materiale pentru instruire și predare (cu excepția aparatelor)”, clasificate în clasa 16 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2017 – Dogg Label/EUIPO – Chemoul (JAPRAG)(Cauza T-406/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală JAPRAG — Marca națională figurativă anterioară JAPAN-RAG — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 277/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Dogg Label (Marsilia, Franța) (reprezentant: M. Angelier, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Patrick Chemoul (Paris, Franța) (reprezentant: E. Hoffman, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 mai 2016 (cauza R-2336/2015-2), privind o procedură de declarare a nulității între Dogg Label și domnul Chemoul

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 mai 2016 (cauza R-2336/2015-2).
- 2) Dogg Label, EUIPO și domnul Patrick Chemoul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL WIFE ȘI ALTELE)

(Cauzele conexate T-427/16-T-429/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Mărcile Uniunii Europene verbale AN IDEAL WIFE, AN IDEAL LOVER și AN IDEAL HUSBAND — Lipsa utilizării serioase a mărcilor — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa unui motiv întemeiat pentru neutilizare”]

(2017/C 277/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Isabel Martín Osete (Paris, Franța) (reprezentant: V. Wellens, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Danielle Rey (Toulouse, Franța) (reprezentanți: P. Wallaert și J. Cockain-Barere, avocați)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva deciziilor Camerei a doua de recurs a EUIPO din 21 aprilie 2016 (cauzele R 1528/2015-2, R 1527/2015-2 și R 1526/2015-2), privind proceduri de decădere desfășurate între doamna Rey și doamna Martín Osete

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) O obligă pe doamna Isabel Martín Osete la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 iunie 2017 – Mr. Kebab/EUIPO – Mister Kebap (Mr. KEBAB)(Cauza T-448/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Mr. KEBAB — Marcă figurativă anterioară spaniolă MISTER KEBAP — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 277/63)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Mr. Kebab s. r. o. (Košice-Západ, Slovacia) (reprezentant: L. Vojčík, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: A. Folliard-Monguiral și R. Cottrellovú, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Mister Kebap, SL (Finestrat, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 mai 2006 (cauza R 987/2015-2), privind o procedură de opoziție între Mister Kebap și Mr. Kebab

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mr. Kebab s.r.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – X-cen-tek/EUIPO (Reprezentarea unui triunghi)(Cauza T-470/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative care reprezintă un triunghi — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 277/64)

Limba de procedură: germană

Părțile

Reclamantă: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Germania) (reprezentant: H. Hillers, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 17 iunie 2016 (cauza R 2565/2015-4) privind o cerere de înregistrare ca marcă a Uniunii Europene a unui semn figurativ care reprezintă un triunghi

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă X-cen-tek GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2017 – Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMASENSATIONS)**(Cauza T-479/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative AROMASENSATIONS — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 277/65)*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Colgate-Palmolive Co. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: M. Zintler și A. Stolz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și M. Simandlova, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 iunie 2016 (cauza R 2482/2015-2) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ AROMASENSATIONS ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Colgate-Palmolive Co. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Bodson și alții/BEI**(Cauza T-506/16) ⁽¹⁾**

[„Funcție publică — Personalul BEI — Natura contractuală a raportului de muncă — Remunerație — Reforma sistemului de remunerație și de creștere salarială — Încredere legitimă — Securitate juridică — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Obligația de solitudine — Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al BEI”]

(2017/C 277/66)*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg) și ceilalți 483 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: inițial C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli și T. Gilliams, ulterior T. Gilliams și G. Faedo, agenți, asistați de P.-E. Partsch, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziilor, cuprinse în fișele de salariu din aprilie 2013 și ulterioare, prin care se aplică în privința reclamanților decizia Consiliului de administrație al BEI din 18 decembrie 2012 și decizia Comitetului de direcție al BEI din 29 ianuarie 2013, precum și a articolului publicat online la 5 februarie 2013 prin care se informează personalul despre adoptarea acestor două decizii și, pe de altă parte, obligarea BEI să plătească reclamanților o sumă corespunzătoare diferenței dintre cuantumul remunerațiilor plătite în temeiul deciziilor susmenționate și cel al remunerațiilor datorate în temeiul regimului anterior, precum și daune interese pentru repararea prejudiciului pretins suferit de reclamanți ca urmare a pierderii puterii de cumpărare

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îi obligă pe domnul Jean-Pierre Bodson și pe ceilalți membri ai personalului Băncii Europene de Investiții (BEI) ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene cu numărul F-45/13 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2017 – Bodson și alții/BEI

(Cauza T-508/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Personalul BEI — Natura contractuală a raportului de muncă — Remunerație — Reforma regimului de prime — Încredere legitimă — Securitate juridică — Eroare vădită de apreciere — Proporționalitate — Obligația de solitudine — Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul intern al BEI — Egalitate de tratament”)

(2017/C 277/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg) și ceilalți 450 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: inițial C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli și T. Gilliams, ulterior T. Gilliams și G. Faedo, agenți, asistați de P.-E. Partsch, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziilor, cuprinse în fișele de primă din aprilie 2013, de aplicare în privința reclamanților a deciziei Consiliului de administrație al BEI din 14 decembrie 2010 și a deciziilor Comitetului de direcție al BEI din 9 noiembrie 2010, din 29 iunie 2011, din 16 noiembrie 2011 și din 20 februarie 2013 și, pe de altă parte, obligarea BEI la plata către reclamanți a unei sume care corespunde diferenței dintre cuantumul remunerațiilor plătite în temeiul deciziilor menționate mai sus și cel al remunerațiilor datorate în temeiul regimului anterior sau, în lipsă, al noului regim pus în aplicare corect, precum și de daune-interese în repararea prejudiciilor material, ca urmare a pierderii puterii lor de cumpărare, și moral, pe care reclamanții pretind că le-au suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe domnul Jean-Pierre Bodson și pe ceilalți membri ai personalului Băncii Europene de Investiții (BEI) ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-61/13 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Acțiune introdusă la 11 mai 2017 – UI (*)/Consiliul**(Cauza T-282/17)**

(2017/C 277/68)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* UI (*) (reprezentant: J. Diaz Cordova, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile***Reclamantul solicită Tribunalului:*

- obligarea pârâtului să îl titularizeze pe postul AST/SC 2 în cadrul Secretariatului General al Consiliului (DG A3).

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul contestă în esență legalitatea procedurilor care, potrivit reclamantului, au determinat ca acesta, în mod eronat, să nu fie titularizat pe postul în cauză. Reclamantul se referă în special la întocmirea de către pârât a unui document suplimentar care, potrivit reclamantului, nu ar trebui luat în considerare în evaluarea sa, întrucât a fost depus după încheierea perioadei sale de stagiu. Reclamantul susține că, în examinarea situației sale, pârâtul i-a încălcat anumite drepturi fundamentale, inclusiv dreptul la respectarea vieții private, dreptul la confidențialitatea comunicărilor și dreptul de a face reclamații.

Acțiune introdusă la 30 mai 2017 – Air France/Comisia**(Cauza T-338/17)**

(2017/C 277/69)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Société Air France (Tremblay-en-France, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- cu titlu principal, anularea în întregime, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei Comisiei Europene nr. C (2017) 1742 final din 17 martie 2017, cauza AT.39258 – Transport aerian de mărfuri, în ceea ce o privește, precum și a motivelor care stau la baza dispozitivului său, în temeiul primului, al celui de al doilea și al celui de al treilea motiv;

(*) Informații șterse în contextul cadrului legal de protecție cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

- cu titlu subsidiar, dacă Tribunalul nu pronunță anularea în întregime a Deciziei nr. C(2017) 1742 final în temeiul primului, al celui de al doilea sau al celui de al treilea motiv:
- în primul rând,
 - anularea articolului 1 primul paragraf, a punctului (1) litera (c), a punctului (2) litera (c), a punctului (3) litera (c) și a punctului (4) litera (c) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care încălcarea unică și continuă reținută în sarcina sa se întemeiază pe probe inadmisibile depuse de Lufthansa în cadrul cererii sale de imunitate la amenzi și a motivelor care stau la baza sa, a articolului 3 litera (b) din decizie în măsura în care îi aplică o amendă de 182 920 000 de euro, și a articolului 4 din decizie și reducerea în consecință, în temeiul articolului 261 TFUE, a cuantumului acestei amenzi, în conformitate cu primul motiv;
 - anularea articolului 1 primul paragraf, a punctului (1) litera (c), a punctului (2) litera (c), a punctului (3) litera (c) și a punctului (4) litera (c) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care exclude din perimetrul încălcării unice și continue reținute împotriva sa companii aeriene vizate în motivele deciziei ca fiind implicate în încălcare, și a motivelor care stau la baza sa, a articolului 3 litera (b) din decizie, în măsura în care îi aplică o amendă de 182 920 000 de euro, și a articolului 4 din decizie și reducerea în consecință, în temeiul articolului 261 TFUE, a valorii acestei amenzi, în conformitate cu al doilea motiv;
 - anularea articolului 1 primul paragraf, a punctului (2) litera (c) și a punctului (3) litera (c) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care constată că încălcarea unică și continuă reținută împotriva sa cuprinde serviciile de transport aerian de mărfuri care intră în SEE (trafic *inbound* SEE), și a motivelor care stau la baza sa, a articolului 3 litera (b) din decizie, în măsura în care îi aplică o amendă de 182 920 000 de euro, și a articolului 4 din decizie și reducerea în consecință, în temeiul articolului 261 TFUE, a valorii acestei amenzi, în conformitate cu al treilea motiv;
- în al doilea rând, anularea articolului 1 primul paragraf, a punctului (1) litera (c), a punctului (2) litera (c), a punctului (3) litera (c) și a punctului (4) litera (c) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care constată că refuzul de a plăti un comision agenților de expediție constituie un element separat de încălcarea unică și continuă reținută împotriva sa, și a motivelor care stau la baza sa, a articolului 3 litera (b) din decizie, în măsura în care îi aplică o amendă de 182 920 000 de euro, și a articolului 4 din decizie și reducerea în consecință, în temeiul articolului 261 TFUE, a valorii acestei amenzi, în conformitate cu al patrulea motiv;
- și, în al treilea rând, anularea articolului 3 litera (b) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care îi aplică o amendă de 182 920 000 de euro, pentru motivul că calculul acestei amenzi include tarife de transport și 50 % din veniturile sale referitoare la serviciile de transport care intră în SEE (venituri *inbound* SEE) (în conformitate cu al cincilea motiv), supraestimează gravitatea încălcării reținute împotriva sa (în conformitate cu al șaselea motiv), reține o durată a încălcării eronată împotriva sa (în conformitate cu al șaptelea motiv) și aplică o reducere a amenzii insuficientă pe baza regimurilor de reglementare (în conformitate cu al optulea motiv), precum și a motivelor care stau la baza sa și reducerea, în temeiul articolului 261 TFUE, a acestei amenzi la un cuantum adecvat;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Comunicării din 2002 privind clemența și a principiilor încrederii legitime, egalității de tratament și nediscriminării între Air France și Lufthansa, care afectează admisibilitatea probelor depuse în cadrul cererii de imunitate a Lufthansa. Acest motiv se împarte în patru aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe admisibilitatea primului motiv
 - Al doilea aspect, întemeiat pe retragerea imunității acordate Lufthansa
 - Al treilea aspect, întemeiat pe caracterul inadmisibil al probelor depuse în cadrul cererii sale de imunitate
 - Al patrulea aspect, întemeiat pe faptul că caracterul inadmisibil al elementelor de probă depuse de Lufthansa în cadrul cererii sale de imunitate ar trebui să conducă neapărat la anularea deciziei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a principiilor egalității de tratament, nediscriminării și protecției împotriva intervenției arbitrare a Comisiei, din cauza excluderii din dispozitivul deciziei a unor companii aeriene care au participat la acele practici. Acest motiv se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia excluderea din dispozitivul deciziei a unor companii care au luat parte la practici ar fi afectată de nemotivare
 - Al doilea aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia excluderea din dispozitivul deciziei a unor companii care au luat parte la practici ar fi viciată de încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării și a principiului protecției împotriva intervenției arbitrare a Comisiei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor care delimitează competența teritorială a Comisiei, care ar fi fost săvârșită din cauza integrării traficului *inbound* SEE în încălcarea unică și continuă. Acest motiv se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe faptul că practicile privind traficul *inbound* SEE nu ar fi fost puse în aplicare în cadrul SEE
 - Al doilea aspect: Comisia nu ar fi dovedit existența unor efecte calificate în cadrul SEE drept legate de practicile referitoare la traficul *inbound* SEE.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe contradicția motivelor și pe eroarea vădită de apreciere care viciază constatarea potrivit căreia refuzul de a plăti un comision agenților de expediție ar constitui un element separat al încălcării unice și continue. Acest motiv se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, potrivit căruia constatarea menționată ar fi afectată de o contradicție de motive
 - Al doilea aspect, potrivit căruia constatarea menționată ar fi afectată de o eroare vădită de apreciere.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe caracterul eronat al valorilor vânzărilor, luate în calcul la stabilirea amenzii pentru Air France și care se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe faptul că integrarea tarifelor în valoarea vânzărilor s-ar baza pe o contradicție de motive, mai multe erori de drept și o eroare vădită de apreciere
 - Al doilea aspect, întemeiat pe faptul că integrarea a 50 % din veniturile *inbound* SEE în valorile vânzărilor ar încălca Orientările din 2006 privind stabilirea amenzilor și principiul *non bis in idem*.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe aprecierea eronată a gravității încălcării, se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia supraestimarea gravității practicilor s-ar baza pe mai multe erori vădite de apreciere și pe o încălcare a principiilor proporționalității pedepselor și egalității de tratament
 - Al doilea aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia supraestimarea gravității practicilor ar rezulta din includerea în perimetrul încălcării a unor contacte referitoare la practici puse în aplicare în afara SEE, cu încălcarea normelor de competență teritorială a Comisiei.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe caracterul eronat al calculului duratei încălcării
8. Al optulea motiv, întemeiat pe nemotivare și pe insuficiența reducerii cu 15 % acordată de Comisie în temeiul regimurilor de reglementare.

Acțiune introdusă la 15 iunie 2017 – SQ/BEI

(Cauza T-377/17)

(2017/C 277/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: SQ (reprezentanți: N. Cambonie și P. Walter, avocați)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care președintele concluzionează în mod neîntemeiat în cadrul acesteia, în primul rând că practicile puse în aplicare de către directorul Departamentului Comunicare în privința reclamantei, care sunt menționate la punctele 20-24, 25, 31, 34, 46, 50 și 51 din raport, nu constituie practici de hărțuire morală, în al doilea rând, că nu era necesară inițierea procedurii disciplinare împotriva directorului menționat și, în al treilea rând, că decizia atacată prin care se constată că reclamanta a fost victimă a unei hărțuiri morale trebuie să rămână strict confidențială;
- obligarea BEI la plata unei despăgubiri, în primul rând în considerarea prejudiciului moral suferit de aceasta ca urmare a practicilor de hărțuire morală ale directorului Departamentului Comunicare constatate în decizia atacată și acordarea în acest temei a 121 992 (o sută douăzeci și una de mii nouă sute nouăzeci și doi) de euro, în al doilea rând, în considerarea prejudiciului moral suferit de aceasta și care poate fi distins de nelegalitatea care stă la baza anulării parțiale a deciziei atacate și acordarea în acest temei a 25 000 (douăzeci și cinci de mii) de euro și în al treilea rând, în considerarea prejudiciului moral care rezultă, în primul rând, din încălcarea de către directorul general al Departamentului personal a caracterului independent al procedurii de raportare desfășurate de responsabilul pentru conformitate și, pe de altă parte, în considerarea actului de intimidare sau de amenințare cu represalii din partea directorului general al Departamentului personal la adresa reclamantei și acordarea acesteia în acest temei a 25 000 (douăzeci și cinci de mii) de euro;
- obligarea BEI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere în calificarea anumitor practici denunțate de către reclamantă, care ar vicia decizia Băncii Europene de Investiții (BEI) din 20 martie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”). Acest motiv este împărțit în două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe erori de drept în aplicarea condiției potrivit căreia faptele de hărțuire morală trebuie să fie repetate;
 - Al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere care rezultă din faptul că anumite practici denunțate ar fi fost în mod obiectiv de natură să aducă atingere încrederii în sine și respectului de sine.
2. Al doilea motiv întemeiat pe erori legate de lipsa deschiderii unei proceduri disciplinare, și care este împărțit în două aspecte:
 - Primul aspect, invocat cu titlu principal, întemeiat pe o eroare de drept;
 - Al doilea aspect, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și/sau pe o încălcare a principiului proporționalității.
3. Al treilea motiv întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește obligația impusă reclamantei ca decizia atacată să rămână confidențială, potrivit căreia aceasta a fost victima hărțuirii morale din partea directorului Departamentului Comunicare.

Acțiune introdusă la 28 iunie 2017 – Dalli/Comisia

(Cauza T-399/17)

(2017/C 277/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: John Dalli (St. Julian's, Malta) (reprezentanți: L. Levi și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- obligarea la repararea prejudiciului, în special a prejudiciului moral, apreciat pe o bază provizorie în cuantum de 1 000 000 de euro;
- obligarea părâtei la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive cu privire la nelegalitatea invocată.

1. Primul motiv se întemeiază pe caracterul nelegal al comportamentului OLAF

- Acțiunile ilegale ale OLAF sunt în special următoarele: nelegalitatea deciziei de a deschide ancheta; deficiențe în calificarea anchetelor și caracterul ilicit al extinderii domeniului anchetei, încălcarea principiilor privind administrarea probei (inclusiv denaturarea și falsificarea elementelor de probă), a dreptului la apărare și a unor diverse dispoziții [ale dreptului] Uniunii Europene (precum articolul 339 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a articolelor 4 și 8 și a articolului 11 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999, a articolului 4 din Decizia nr. 1999/396 a Comisiei, a articolului 18 din Instrucțiunile OLAF, și a articolului 13 alineatul (5) din Regulamentul [interior] al Comitetului de supraveghere [al OLAF]), precum și a principiului prezumției de nevinovăție și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe comportamentele nelegale ale Comisiei

- Comportamentele nelegale ale Comisiei sunt în special următoarele: încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de a se comporta în mod obiectiv, imparțial și loial și cu respectarea principiului independenței, precum și încălcarea independenței OLAF.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House)

(Cauza T-402/17)

(2017/C 277/72)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vienna International Hotelmanagement AG (Viena, Austria) (reprezentant: avocat M. Zrzavy)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Vienna House” – cererea de înregistrare nr. 14 501 357

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25/04/2017 în cauza R 333/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (VIENNA HOUSE)**(Cauza T-403/17)**

(2017/C 277/73)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Vienna International Hotelmanagement AG (Viena, Austria) (reprezentant: avocat M. Zrzavy)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „VIENNA HOUSE” în culoarea roșie – cererea de înregistrare nr. 14 501 308

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25/04/2017 în cauza R 332/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 30 iunie 2017 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB**(Cauza T-411/17)**

(2017/C 277/74)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: H. Berger și K. Rübsamen, avocați)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei sesiunii executive a Comitetului Unic de Rezoluție (Single Resolution Board) din 11 aprilie 2017 cu privire la calcularea contribuțiilor *ex-ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05), inclusiv a anexei la aceasta, în partea în care decizia atacată, inclusiv anexa la aceasta, privește contribuția reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe articolul 296 al doilea paragraf TFUE și pe articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), ca urmare a unei motivări insuficiente a deciziei
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din cartă, pentru motivul că reclamanta nu a fost ascultată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea protecției jurisdicționale efective, în conformitate cu articolul 47 primul paragraf din cartă, ca urmare a imposibilității de a controla decizia
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 103 alineatul (7) litera (h) din Directiva 2014/59/UE⁽¹⁾, a articolului 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013⁽²⁾, a articolului 6 alineatul (5) prima teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/63⁽³⁾, a articolelor 16 și 20 din cartă, precum și a principiului proporționalității, ca urmare a aplicării multiplicatorului pentru indicii SIP (sistem instituțional de protecție)
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 din cartă și a principiului proporționalității, ca urmare a aplicării multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc
6. Al cincilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 și a anexei 1 la același regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 29 iunie 2017 – Karl Storz/EUIPO (3D)

(Cauza T-413/17)

(2017/C 277/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Germania) (reprezentant: S. Gruber, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „3D” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 272 627

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 aprilie 2017 în cauza R 1502/2016-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală din 11 aprilie 2017 în cauza R 1502/2016-2 și înregistrarea mărcii „3D”, IR 1 272 627, care desemnează Uniunea Europeană pentru toate produsele solicitate, inclusiv produsele care sunt încă afectate de decizia atacată;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB

(Cauza T-414/17)

(2017/C 277/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austria) (reprezentant: G. Eisenberger, avocat)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei sesiunii executive a Comitetului Unic de Rezoluție (Single Resolution Board) din 11 aprilie 2017 cu privire la calcularea contribuțiilor *ex-ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05) [„Decision of the Executive Session of the Board of 11 April 2017 on the calculation of the 2017 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2017/05)”, în orice caz în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea vădită a normelor fundamentale de procedură, ca urmare a publicării incomplete a deciziei;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea vădită a normelor fundamentale de procedură, ca urmare a motivării eronate a deciziei.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Papouis Dairies (fino)

(Cauza T-416/17)

(2017/C 277/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: S. Malynicz, QC și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culori care cuprinde elementul verbal „fino” – cererea de înregistrare nr. 11 180 791

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 aprilie 2017 în cauza R 2759/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Cipru/EUIPO – Papouis Dairies (fino Cyprus Halloumi Cheese)

(Cauza T-417/17)

(2017/C 277/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz, QC și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culori care cuprinde elementele verbale „fino Cyprus Halloumi Cheese” – cererea de înregistrare nr. 11 180 791

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 aprilie 2017 în cauza R 2650/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 4 iulie 2017 – Eduard Meier/EUIPO – Calzaturificio Elisabet (Safari Club)**(Cauza T-418/17)**

(2017/C 277/79)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Eduard Meier GmbH (München, Germania) (reprezentanți: S. Schicker și M. Knitter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Calzaturificio Elisabet Srl (Monte Urano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Safari Club” – cererea de înregistrare nr. 13 186 036

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 mai 2017 în cauza R 1158/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 iulie 2017 – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL#3)**(Cauza T-419/17)**

(2017/C 277/80)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile**

Reclamantă: Mendes SA (Lugano, Elveția) (reprezentant: G. Carpineti, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Actial Farmaceutica Srl (Roma, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „VSL#3” – marca Uniunii Europene nr. 1 437 789

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 mai 2017 în cauza R 1306/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea deciziei atacate a camerei de recurs a OAPI, în sensul și potrivit articolului 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate a camerei de recurs a OAPI, în sensul și potrivit articolului 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene;
- indiferent de situație, să se dispună că reclamantei i se vor rambursa în totalitate cheltuielile de procedură sau cel puțin că fiecare parte suportă în totalitate propriile cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 51 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Portigon/SRB

(Cauza T-420/17)

(2017/C 277/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Portigon AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: D. Bliesener și V. Jungkind, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtului din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru 2017 către Fondul unic de rezoluție (cauza: SRB/ES/SRF/2017/05), în măsura în care o privește pe reclamantă, precum și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (2) primul-al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 806/2014⁽¹⁾ în coroborare cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81⁽²⁾ și cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE⁽³⁾.
 - Pârâtul ar fi supus-o pe reclamantă în mod eronat obligației de contribuție la fond întrucât Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și Directiva 2014/59/UE nu prevăd obligația de contribuție pentru instituțiile în lichidare. Articolul 114 TFUE interzice prelevarea de contribuții de la instituții precum reclamanta, care își lichidează activitățile restante. Aceasta susține că nu ar fi întrunite cerințele pentru adoptarea de măsuri în ceea ce o privește în temeiul articolului 114 alineatul (1) TFUE. De asemenea, aceasta arată că articolul 114 alineatul (2) TFUE se opune deopotrivă prelevării contribuției.
 - Pârâtul ar fi supus-o pe reclamantă în mod nelegal obligației de contribuție la fond întrucât instituția nu era expusă vreunui risc, se excludea lichidarea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014, iar instituția nu este relevantă pentru stabilitatea sistemului financiar. Acest lucru contravine articolului 103 alineatul (7) literele (a), (d) și (g) din Directiva 2014/59/UE.
 - De la începutul anului 2012, reclamanta nu a desfășurat activități comerciale noi și se află în lichidare pe baza unei decizii privind ajutorul a Comisiei Europene. Majoritatea obligațiilor sale sunt administrate în mod fiduciar pentru altă entitate juridică, care a preluat oportunitățile și riscurile activității comerciale respective.

- Regulamentul delegat (UE) 2015/63 ⁽⁴⁾ încalcă articolul 114 TFUE, precum și articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, în calitate de dispoziție esențială pentru calculul contribuțiilor [articolul 290 alineatul (1) teza a doua TFUE]. În plus, nu ar fi trebuit transferată părâtului stabilirea unor indicatori de risc adiționali [articolul 290 alineatul (1) TFUE].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 16 și 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) întrucât, în temeiul situației speciale a reclamantei comparativ cu alte instituții de credit obligate la contribuție, decizia ar fi încălcat principiul general al egalității. În plus, decizia ar reprezenta o ingerință disproporționată în libertatea de a desfășura o activitate comercială a reclamantei.
 3. Al treilea motiv (cu titlu subsidiar), întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în coroborare cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, întrucât părâtul a omis în mod eronat, la calcularea cuantumului contribuției, să înlăture activitățile fiduciare fără risc care figurează în bilanțul reclamantei dintre obligațiile relevante pentru acoperirea contribuțiilor.
 4. Al patrulea motiv (cu titlu subsidiar), întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în coroborare cu articolul 5 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, întrucât părâtul a calculat în mod eronat contribuțiile reclamantei pe baza unei valori brute a contractelor cu instrumente financiare derivate.
 5. Al cincilea motiv (cu titlu subsidiar), întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în coroborare cu articolul 6 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, întrucât părâtul, la calcularea cuantumului reclamantei, a considerat-o în mod eronat pe aceasta o instituție în reorganizare, iar indicatorul de risc potrivit articolului 6 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 ar fi trebuit stabilit la valoarea minimă.
 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă deoarece reclamanta nu a fost ascultată.
 7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din cartă din cauza motivării insuficiente a deciziei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 3 iulie 2017 – Capo d'Anzio/Comisia

(Cauza T-425/17)

(2017/C 277/82)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Capo d'Anzio SpA (Anzio, Italia) (reprezentant: S. Carloni, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei C(2017) 2953 final din 28 aprilie 2017 de recuperare a sumei de 193 120 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere, acordată inițial reclamantei cu titlu de prefinanțare anticipată în cadrul acordului de grant LIFE10 ENV/IT/000369 — LCA4PORTS.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă:

1. La 14 octombrie 2011, societatea Capo d'Anzio a semnat acordul de grant LIFE10 ENV/IT/000369 prin care Comisia Europeană a acordat societății o subvenție (într-un quantum egal cu 45,94 % din total, până la suma maximă de 485 300 de euro) în cadrul proiectului de studiere a sustenabilității de mediu a dezvoltării Portului din Anzio prevăzute în proiectul de construire, renovare și extindere aplicat de autoritățile publice competente.
2. În timpul desfășurării activităților prevăzute de proiect, normele contractuale și legale fiind respectate inițial întru totul, Comisia a identificat neîndeplinirea anumitor obligații formale, ceea ce a determinat suspendarea proiectului de către această instituție și solicitarea ulterioară, prin decizia atacată, a restituirii sumelor acordate.
3. Încălcarea invocată de reclamantă privește normele prevăzute la articolul 11 și următoarele din dispozițiile comune de reglementare a procedurilor care trebuie puse în aplicare în eventualitatea suspendării proiectului și a rezilierii ulterioare a acordului de grant și a acțiunii pentru recuperarea prefinanțării.
4. În speță, Comisia recunoaște că a primit din partea Capo d'Anzio care atestau caracterul temporar al dificultăților sale economico-financiare, cu mențiunea expresă că aceste dificultăți erau cauzate de acte și de fapte nelegale, care nu depindeau de ea.
5. Capo d'Anzio Spa a raportat în mod constant și fidel aceste dificultăți care nu îi erau imputabile, solicitând în final prin nota din 2 noiembrie 2015 și prin nota ulterioară din 7 decembrie 2015 să se țină seama de aceste dificultăți atunci când se luau decizii referitoare la acordul de grant, solicitând o întrevvedere pentru a-și putea expune propriile motive, în orice caz obligându-se în mod expres să restituie prefinanțarea în cazul unei incapacități definitive de a răspunde cererii de furnizare a unui raport referitor la proiect.
6. În loc să țină seama de justificarea furnizată și să solicite informații suplimentare pentru a-i da posibilitatea reclamantei să își exercite dreptul la apărare pe care l-a invocat, Comisia a aplicat dispozițiile de drept comun, asimilând conduita Capo d'Anzio Spa cu o neîndeplinire din culpă a obligațiilor.
7. Capo d'Anzio Spa avea dreptul să aibă întrevvedere solicitată cu Comisia pentru a demonstra lipsa unei neîndepliniri din culpă a obligațiilor din partea sa și să își susțină astfel dreptul de a nu fi prejudiciată de o situație care nu îi este imputabilă.
8. Conduita Comisiei constă așadar într-o limitare a dreptului Capo d'Anzio Spa și într-o încălcare a principiilor generale de drept care condiționează rezilierea contractelor de existența unei neîndepliniri din culpă a obligațiilor.
9. Încălcarea normelor procedurale și substanțiale s-a concretizat în decizia atacată care este inechitabilă, decizie prin care s-a revocat finanțarea acordată în parte, deși Capo d'Anzio Spa a utilizat în esență corect sumele primite de Comisie pentru plata profesioniștilor însărcinați cu executarea proiectului, concentrându-se cu precădere asupra aspectului pur formal că Capo d'Anzio Spa nu a furnizat la timp un raport cu privire la activitatea desfășurată.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2017 – Item Industrietechnik/EUIPO (EFUSE)**(Cauza T-426/17)**

(2017/C 277/83)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Item Industrietechnik GmbH (Solingen, Germania) (reprezentanți: G. Hasselblatt, V. Töbelmann și M. Vitt, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „EFUSE” – cererea de înregistrare nr. 15 463 003

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 aprilie 2017 în cauza R 1881/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2017 – Item Industrietechnik/EUIPO (EFUSE)**(Cauza T-427/17)**

(2017/C 277/84)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Item Industrietechnik GmbH (Solingen, Germania) (reprezentanți: G. Hasselblatt, V. Töbelmann și M. Vitt, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „EFUSE” – cererea de înregistrare nr. 15 463 011

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 aprilie 2017 în cauza R 1882/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Cauza T-428/17)

(2017/C 277/85)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Germania) (reprezentant: T.-C. Leisenberg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „ALPINEWELTEN Die Bergführer” – Cererea de înregistrare nr. 15 187 826

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 25 aprilie 2017 în cauza R 1339/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2017 – It Works/EUIPO – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)

(Cauza T-778/15) ⁽¹⁾

(2017/C 277/86)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2017 – Austrian Power Grid/ACER**(Cauza T-53/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 277/87)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO